

Vladimir Antonov,

Ph.D. (in biology)

Anatomie Boha

(sborník článků)

**Z ruského originálu přeložila
Jiřina Broučková**

2011

ISBN 978-1-897510-81-0
New Atlanteans
657 Chemaushgon Road RR#2
Bancroft, Ontario
K0L 1C0, Canada

Printed by Lulu
<http://stores.lulu.com/spiritualheart>

Kniha předkládá sborník článků, napsaných vědcem-biologem Vladimírem Antonovem, který věnoval svůj život výzkumu zejména nemateriálních forem života a vzájemných vztahů nás, vtělených lidí — s nimi.

Z nemateriálních forem života jsou pro nás nejdůležitější Představitelé Prvotního Vědomí (Tvůrce, Boha Otce) — Svatí Duchové.

Učení u Ních dovolilo — jednoduchým a všem rozumným lidem srozumitelným jazykem — zformulovat odpovědi na nejdůležitější otázky, stojící před každým člověkem a veškerými lidmi jako celku: co je to Bůh, co je to člověk, v čem spočívá smysl našich životů na Zemi, jak ho nejlépe realizovat, jaké musejí být vzájemné vztahy člověka s Bohem.

Kniha bude zajímavá a užitečná pro každého z nás, zejména pro pedagogy a pro mládež.

Obsah

ANATOMIE BOHA	5
PŘÍMÁ CESTA K DOSAŽENÍ DUCHOVNÍ DOKONALOSTI.....	16
TŘI ETAPY CENTROVÁNÍ NA CESTĚ DUCHOVNÍ SEBEREALIZACE... 	22
Etapa 1	22
Etapa 2	27
Etapa 3	29
DŽIVA A BUDDHI.....	31
PSYCHICKÁ AUTOREGULACE.....	36
BLAHOSLAVENÍ ČISTÍ SRDCEM!	42
CO JE PRAVDA?.....	50
EVOLUCE VĚDOMÍ	57
«TŘETÍ OKO» A «SLUNCE BOHA».....	67
DHARMA, DHARMAKÁJA, NIRODHI, NIRVÁNA.....	72
ALE BUĎTE OSTRAŽITÍ!.....	81
DOPORUČENÁ LITERATURA (RUSKY)	84

www.swami-center.org
www.spiritual-art.info

Anatomie Boha

Na naší planetě se utvořilo mnoho variant chápání podstaty Boha, smyslu našich životů a možností jeho realizace. Na základě vytvořených koncepcí vznikla náboženská sdružení lidí.

Přitom je lidem vlastní zkreslovat prvotní pravdy, hláсанé Bohem, zaměňují je často «bohotvornými» fantaziemi a přizpůsobením koncepcí ve prospěch svých vlastních zjištných přání.

Proč se to tak vždy stávalo? Podrobně jsme toto téma projednávali v knize [15]. Jen v krátkosti teď o tom řeknu, že je příčinu třeba vidět v existenci ohromného rozpětí rozdílů mezi lidmi v jejich intelektuálních a mravních ukazatelích! Nejintenzivnější náboženské zvrácenosti vznikaly tehdy, když se vlády zmocnili agresivní primitivové... Právě tehdy se objevovaly inkvizice, «křížová tažení» a různé «fundamentalizmy», kde adepty učí zajišřovat si svoje «spasení» v ráji, například, zabíjením «jinověrců»...

Ale ani z takto početných historických faktů se nesluší dělat takový závěr, že náboženství vždy přinášelo lidstvu jenom zlo. V různých dobách se v různých zemích vtělovali Představitelé Prvotního, Kteří přinášeli do společenství lidí Pravdu v prvotní čistotě [7]. Lidé

primitivního charakteru Je často mučili a zabíjeli, přičemž byli někdy poháněni upřímnými motivy «obranu čistoty víry» — jejich víry: víry primitivů...

*** * ***

Ještě jednu důležitou příčinu «vyhasínání» ohně vyšších religiálních znalostí v průběhu času je možné vidět v neexistenci dostatečně dokonalých prostředků předávání a uchování intelektuální informace. Však se také v dávné minulosti lidé pokoušeli svoje myšlenky zapisovat na kamenných deskách, listech papyru atd. Jinak by ani nezůstaly ve vlastnictví lidstva po všechna následující tisíciletí jeho existence na naší planetě — zápisy, vytvořené Totem-Atlantem (Hermem Trismegistem), Pythagorem, a ostatními Velikány. Ale dokonce ani vynález knihtisku na papíru, neřešil tento problém v té míře, aby si lidé z různých zemí, hovořící různými jazyky, mohli dostatečně rychle vyměňovat příslušné informace.

V současné době tuto úlohu plní internet a ostatní neustále se rozvíjející počítačové technologie. To, v kombinaci s nahromaděním znalostí o Bohu, získaných právě vědci, kteří svůj život zasvětili dané oblasti poznání, dovolilo získat předpoklady pro vytvoření všeobecně lidské informační báze, soustřeďující základní poznatky, týkající se podstaty Boha, člověka, i toho, jak žít na Zemi při uskutečňování záměrů Boha ve vztahu k nám.

*** * ***

Nebudeme teď vyjmenovávat a analyzovat folklórní (naivní, pohádkové, pohanské) představy o Bohu, které existovaly a existují mezi národy různých zemí.

Ale začneme hned s výkladem nejzásadnějších poznatků.

Toto téma se sluší zahájit vštípením představ o mnohorozměrnosti prostoru. A tohle není žádná matematická spekulace, ale fyzická skutečnost!

Představme si obyčejný piroh z listového těsta. Ale na rozdíl od něho se vrstvy mnohorozměrnosti mezi sebou neodlišují ve výšce rozmístění, ale podle jejich místa na stupnici energetické *zjemnělosti* — *hrubosti*. A to také je stupnice mnohorozměrnosti. Nejjemnější vrstva takového pirohu — to je Prvotní Vědomí, nazývané v různých lidských jazycích také Tvůrcem, Bohem Otcem, Jehovou, Alláhem, Išvarou, Tao atd. A na protějším konci stupnice se nachází peklo — «smetiště» evolučního Procesu. Mezi prvotním Vědomím a peklem se nacházejí ostatní vrstvy. Mezi nimi jsou jakási kosmická «skladiště» «stavebních materiálů» pro utváření jak hmoty (protoprakriti), tak i duší (protopuruša). Tyto eony je žádoucí také poznat na Cestě k poznání Tvůrce. Je možné je najít, pokud se naučíme překonávat «Zrcadlo», což se stává možným pouze z pročištěné a už dostatečně rozvinuté čakry anáhaty v mezích hrudního koše.

Je možné uvést i jiná přirovnání napomáhající k pochopení podstaty mnohorozměrnosti.

Představme si skleněné akvárium. V něm je — voda — základní obsah nám viditelný. Ale je v něm — také i světlo, ačkoliv vzájemně nesouvisející s vodou. Také — energie elektromagnetických polí, zajišťující předání informace, kromě jiného i radiopřijímačům a televizorům. Také — energie gravitačních polí Země, Slunce a Měsíce. Také — neutrinové a ostatní normálním viděním neviditelné proudy energií...

A tohle — je přece nejen v akváriu, ale — všude!

Pokud chceme tento jev vysvětlit dítěti, je možné mu například dát do rukou zapnutý přenosný radio-

přijímač naladěný na nějakou vlnu. To mu dá možnost se přesvědčit, že elektromagnetické pole těch vlastností, které zajišťují kvalitní zvuk, se nachází nejen v tom bodě, kde byl předtím radiopřijímač, ale všude v prostoru, kam dohlédne. A to samé, že se děje i venku, mimo dům.

Více než to, dítěti je možné ukázat, že stejné energopole dává zvuk i na jiných frekvencích, také všude existujících, přičemž obvykle «nepřekrývají» jedno druhé, existují každé — jakoby ve své vrstvě prostoru. I když my ty vrstvy nevidíme.

Získaná představa o takových vrstvách dává dobrou analogii i pro pochopení podstaty vrstev mnohorozměrnosti. Vždyť je to tak přece — i ve skutečném mnohorozměrném prostoru: prostorové dimenze (nazývané řecky — eony, v sanskrtu — loky) s jejich obyvateli (duchy různého stupně rozvoje a Bohem) se vyskytují všude. My, kteří jsme zvyklí se dívat jenom na hmotnou úroveň naší existence, je nepozorujeme. Ale obyvatelé těchto eonů nás sledují a proto na nás mohou působit. (Tuto situaci vylíčil ve Svém Evangelii Apoštol Filip [7]).

Ty, kteří se nacházejí — ve vztahu k materiálnímu světu — jiných prostorových dimenzích, není možné přímo vidět pomocí smyslových orgánů nebo jakýchkoli hmotných přístrojů: vždyť nemáme možnost přenést naše těla a přístroje do těchto eonů! Ale zato je možné tohle všechno prozkoumat vědomím rozvinutým odpovídajícím způsobem.

V žádném případě zde nemluvíme o používání jakýchkoli psychedelik, poškozujících jak těla, tak i duše! (Avšak mezi přívrženci narkomanií panuje mínění, že takové látky navozují «výstup do astrálu» a tím umožňují poznávání nehmotných eonů. Ale «poznává se» přitom jen jeden eon, obvykle pekelný nebo jemu blízký. A přemístění z eonu do eonu — nebo dokonce do

Příbytku Prvotního Vědomí — je při tom vyloučeno. A tím je vyloučeno i zdokonalování. Možná je pouze degradace.)

Ale správné výzkumné bádání je nutné realizovat s úplně jasným uvědoměním — prostřednictvím námi popisovaných stupňů etického a energetického pročišťování, a potom rozvoje vědomí metodami jeho zjemnění a množstevního růstu. Toto je podrobně rozvedeno v knize [8] a jiných našich knihách, a také ve filmových lekcích (uvedeny na konci). Teď podtrhuji jenom to, že úspěchu nemůže být dosaženo bez důrazu na rozvoj sama sebe jako duchovního srdce. Jiné možnosti neexistují.

* * *

Jenom v primitivních náboženských názorech si Boha představují v podobě člověka nebo nějakého zvířete! Ale skutečně je On — v aspektech Absolutna a Prvotního Vědomí — rozměrově nekonečný a věčný. Jeho rozsáhlost — to je rozsáhlost veškerého vesmíru!

Základní Část Boha, jmenovitě Prvotní Vědomí, které On sám nazývá «Srdcem Absolutna», je podobná nekonečnému oceánu. A skutečně to také je rozměrově neohraničený Oceán Živého Nejjemnějšího Vědomí existující v nejhlubší loce, nazývané Jeho Příbytkem. Nachází se tam ve stavu Klidu.

On — vůbec není Osobnost. Ale On je Souhrn Všech, kteří dosáhli Dokonalosti a vlili se do Něho. V tomto smyslu On je *Jednotné My*, což nám On sám potvrzuje [7].

... Láska — to jsou ty emoce, které jedině mohou vést ke splnutí duší.

Naučíme-li se milovat druhé lidi a všechno živé ve Stvoření a také veškeré Stvoření a rozvineme tedy sama sebe jako lásku, — pak můžeme svoji lásku zamě-

řit i na Tvůrce. V té době už budeme dostatečně kvantitativně rozvinutými duchovními srdci. A potom— se do Něho vléváme, splyneme s Ním v Objektích Lásky!

Co tu bylo řečeno — vůbec není krásná fantazie ani alegorie. Ale — Reálnost pro všechny Dosáhnuvší.

O tom podrobně vyprávěl ve Svém Evangelii osobní Učedník Ježíše Krista Apoštol Filip [7], nyní je — současně s Ježíšem a spolu s druhými Ježíšovými Apoštolý — Neoddělitelnou Částí Jednotného My.

Ale o tom je také možné si přečíst v Koránu: když Bůh mluvil a jednal s Mohamedem, používal ve vztahu k Sobě dvě zájmena — Já a My.

Ano, On je, jak Sám o Sobě říká, jak Vyšší Já, tak i *Jednotné Já*, i *Jednotné My*. Všechno tohle — je pravdivé.

Je také důležité si povšimnout, že ačkoli se o Tvůrci obvykle mluví v mužském rodě, skládá se z Božských Představitelů obou rodů podle Jejich posledního Vtělení.

...Pro člověka, který je zvyklý sebe i ostatní považovat jako materiální těla, je těžké si představit: jak by něco takového mohlo existovat... Jednotné My?! Ale vždyť, opravdu, — člověk není tělo! On je sebe si uvědomující energie, nazývaná vědomím nebo duší! Ale tělo — to je jenom současný obal, poskytnutý každému z nás kvůli našemu zdokonalování na dobu vtělení. Tělo — to je jako stroj, umožňující duši jednat, učit se a růst ve světě hmoty. Ale ten stroj řídí především sám člověk.

Fakt, že existují jako duše, poznají všichni lidé po opuštění těla. Ale tu samou znalost je možné získat, a neukončovat přitom vtělenou existenci. Dosahuje se toho prostřednictvím svého rozvoje metodami buddhijogy.

... V Příbytku Jednotného My je Klid. Vědomí jsou slita v *Jedno*. Intenzivní Světlo a Světlo-Oheň se pro-

jevují při Úmyslech, zaměřených na Stvoření, a činnos-
tech ve vztahu k němu a v něm.

Jednotné My disponuje úplnou Božskou Mocí,
Která se může projevat také v ovládání hmoty, v je-
jím tvoření a dematerializaci, v její přeměně.

Vtělení opravdoví duchovně Usilující, kteří v do-
statečné míře zesílili ve Splynutí s Jednotným My, se
mohou projevat jako Velcí Božští Divotvůrci.

Ale ať už jsou v tom čase vtělení nebo nevtělení,
můžou vycházet z Jejich společného Příbytku, a pro
vtělené lidi vytvářet například «pracovní prostranství».
Tam každý z Nich také vyučuje meditativním technikám
ty vtělené hledače, kteří dorostli ke schopnosti bez-
prostředně přijímat Boha.

Takoví představitelé Prvotního Vědomí (Jednot-
ného My) se také nazývají Svatí Duchové. Ale pokud
jde o Jejich Souhrn, pak se o Nich mluví jako o *Svatém
Duchu* nebo *Bráhmanu*.

V souvislosti s řečeným je možno prozkoumat pod-
statu pochopení «Trojice».

O Bohu Otcí jsme už mluvili dostatečně podrob-
ně.

O Svatém Duchu — teď už také musíme mít jas-
no.

Jestliže máme co činit jmenovitě se vtělenými
Představiteli Jednotného My, pak každého z nich na-
zývají Avatarem, Mesiášem nebo Kristem — v různých
lidských jazycích.¹

Taková je «Trojice».

Zbývá ještě prozkoumat termín *Absolutno*.

¹ Oni všichni učí vtělené lidi jednomu a tomu samému. Ale lidé
potom Jejich Učení překrucují natolik, že začínají bojovat mezi se-
bou kvůli vzniklým rozdílům. V té době už každá strana nenávidí
druhou, hájí si přitom «svoji opravdovou víru». Ačkoliv Poznání,
kterým disponují všichni Představitelé Jednotného My — je uni-
verzální a jednotné.

Satja Sai nám jednou říkal frází o názvu Jednotného My: «Země je Projevením Mého Bytí».

Ano, planeta, na které jsme se zrodili a kde žijeme, představuje navenek mnohorozměrný konglomerát. Její hmota a všechny hmotné objekty na ní — je jen jedna ze součástí tohoto konglomerátu. Ale *hlouběji* — na stupnici mnohorozměrnosti — jsou zastoupeny i ostatní eony, včetně Příbytku Prvotního Vědomí.

Z hlubin mnohoměrnosti je Země viditelná jako sestávající z Božského Světla, a jenom její vnější vrstva (kůra) je zhmotnělá a tvrdá. Takovou strukturu je možno srovnat s pupenem na stromě. Pupen pochází z podstaty stromu, není samostatný, není nezávislý. A ačkoliv se stavba jeho tkání odlišuje od stavby tkání podstaty, která ho zrodila, přesto je pupen a strom, na kterém vyrostl, jedno.

Tak je to i v případě konglomerátů planet a hvězd: ony nejsou nezávislé, ony jsou jenom «pupeny» Stvoření, vytvářené Tvůrcem.

V takovémto smyslu také hovoříme o Bohu — jako o Absolutnu: On je *Absolutně Vše*, Tvůrce sjednocený s Jeho Stvořením.

* * *

V rámci daného článku nám zbývá probrat ještě jedno téma: o Světelných a Ohnivých Božských Projeveních.

Představitelé Jednotného My vycházejí Částí Sebe z Jejich společného Příbytku k Jejich «pracovním prostranstvím» poněkud různě. Někteří — zcela existující jako průzračná Vědomí; to je například Huang Di, Apoštol Filip, Gautama Buddha. Druzí vytvářejí nad «pracovními prostranstvími» Mahádubly: gigantické Formy, sestávající z nejněžnějšího Živého Světla, vzhledem podobné lidským tělům; Takových je (podle našich

pozorování) — většina. Ale třetí, kromě projevení Sebe ve vzhledu Mahádublů, svítí také intenzívním Světlem-Ohněm a vytvářejí formy podobné Slunci, které vidíme ze Země.

Slunci podobné, živé a intenzívní trvalé Projevy Svatých duchů, týkající se povrchu Země, Ježíš nazval «Slunci Boha» [21]. Jejich barva se může nepatrně měnit od světlezlaté — do oranžové (u Surji) nebo načervenalé (u Sarkara). Kromě dvou jmenovaných Představitelů Tvůrce, jsme pozorovali «Slunce Boha» vytvořené Ježíšem, Jeho Apoštoly Janem a Markem, také Satja Sai, Iglem, Jamamutou, Assirisem, Ódinem, Adlerem, Bartolomějem, Ptahhotepem, Nikiforem, Larisou, Sulijou, Ladou.²

... Každý ze Svatých Duchů může mít několik «pracovních prostranství», které se mohou rozkládat ve vzdálenosti tisíců kilometrů jedno od druhého. Přičemž unikátní možnost pro výzkum takové aktivity Božských Učitelů máme v současnosti díky tomu, že Satja Sai má hmotné tělo v Jeho indickém ášramu. To dovo-luje sledovat aspekty práce tohoto Velikého Avatara, skryté vnějšimu pohledu, strukturu rozdělování Sebe Jím — ve prospěch pomoci vtěleným lidem.

On vychází z Příbytku Jednotného My velkolepým «Sluncem Boha», zářícím od Jeho ášramu. To je centrum Jeho aktivity na Zemi. Ale odtud On protáhl Svoje nesčetné Božské Ruce ke mnoha oblastem na povrchu planety. Tyto Ruce procházejí skrz Oceán Jednotného My, — podobné podzemním korytům ohnivých řek. Ony končí na velkých nebo menších plochách Jeho «pracovních prostranství», nad kterými se zvedají Jeho Mahádubly, a v jednom nám známém případě — i «Slunce Boha».

² O Nich a ostatních nám známých Představitelích Prvotního Vědomí viz v [8].

«Slunce Boha» jsou někdy viditelná jakoby úplně «za horizontem», ale častěji vystupují do určité míry více či méně nad povrch Země.

«Slunce Boha» — to jsou ohraničené struktury, které se vytvářejí na místech výstupu některých Představitelů Prvotního Vědomí z Jejich společného Příbytku. Jsou to Jejich Átmany.

«Slunce Boha» — to je jedna z variant projevů *Božského Ohně*. (Posledně jmenovaný může existovat nejen v podobě «Sluncí Boha»).

Božský Oheň, vytvářený Svatými Duchy nebo Avatary, můžeme používat na energetické pročištění a vyléčení našich těl, a také Zbožštění jejich hmoty. On je naprosto nespalující pro ty, kteří se úspěšně pozvedají k Dokonalosti. Ale pekelné duše (nevtělené i vtělené) Ho nesnesou.

Opravdoví duchovně usilující mužou dostat možnost rozmístit v Božském Ohni nejen duše, ale i těla — pokud je pro takovou práci dostupné «Slunce Boha». Pak mohou také postupně odsunovat od svých těl — rukama vědomí, vycházejícíma z rozvinutých duchovních srdcí, — všechny ty energie, které nejsou Božským Ohněm. Těla a jejich energetika se tím efektivně pročišťují, uzdravují a přeměňují. Z plně pročištěných těl se dá mnohem snadněji vycházet do Božských eonů. (Ale z těl znečištěných hrubými energiemi to není vůbec možné uskutečnit).

Ještě více perspektivní bude, — pokud se «Slunci Boha» staneme sami.

Vždyť kvůli tomu všemu jsme také vtěleni na Zemi! Kvůli tomu — nás sem Bůh poslal!

Jen se na sebe podívejme: do jaké míry prozkoumané Cestě odpovídá to, jak já v současnosti žiji?

Ale při tom je třeba pochopit, že začít vlastní přeměnu je nutné vždy právě od začátku! Kde je ten «za-

čátek» pro každého?— je třeba samostatně vypátrat, detailně si osvojit materiály uvedené na konci knihy.

* * *

Modlit se k Bohu za «spasení» — to je zcela nesignifkantní činnost. Neřekl přece Ježíš Kristus, že Příbytek Tvůrce musí každý dosáhnout a osvojit si právě vlastními duchovními úsilími (Mt 11:12, L 16:16)?

Ježíš ještě říkal: Bud'te dokonalí, jako je dokonalý váš Otec Nebeský (Mt 5:48)!

A: Učte se (tomu) ode Mne (Mt 11:29)!

Ano, a Ježíš a všichni Svatí Duchové jsou připraveni s radostí pomáhat každému ze vtělených. Ale vynaložit úsilí na zdokonalování — musí lidé sami! Nemáme žádné opodstatnění chovat se k Bohu jako ke svému «Sluhovi», který by byl povinen nás oblažovat a «spásat», a my při tom ještě pokračovali v žití ve svých neřestech!

U Boha, shlížejícího na lidi, modlící se k němu za «spasení», vzniká zcela přiměřená otázka: Ale jakpak je spasit? Vždyť oni sami pro to nedělají nic! Neřídí se Našimi doporučeními, — neberou ohled na všechna Naše úsilí! Neberou ohled, například, na Samoobětující se Hrdinský Čin Ježíše Krista, Který daroval lidem Učení o Cestě do Našeho Příbytku! Ale vždyť jenom v něm je opravdová a definitivní Spása! A mimochodem, parazitismus, ještě k tomu nezáživný, — copak tohle je ta vlastnost, kterou My musíme v lidech podporovat? Ne! Oni musejí jmenovitě pracovat sami na sobě! — a takovým My dáme Svoji pomoc v hojnosti!

Autor knihy vyslyšel tuto pravdu před několika desetiletími — a přijal Boha do svého života jako svého Učitele. A *spasil* se nejen sám, ale pomohl na této cestě velmi mnoha lidem.

... Stavět cestu je mnohem těžší, nežli se pohybovat po té, která už byla položena! Ale teď už je ta cesta pro vás vytvořena! Zbývá jenom osvojit si «pravidla provozu» na ní — a jít!...

Přímá Cesta k dosažení duchovní Dokonalosti

Desítky let nepřetržité soustředěné práce nás — skupiny vědců, zkoumajících mnohorozměrný prostor a formy života, zaplňující jeho vrstvy (eony, loky), nám dovolily získat ucelenou představu o tom nejdůležitějším, co je nutné položit jako základ světonázoru každého současného člověka. Neboť toto poznání dává vyčerpávající odpovědi na nejdůležitější filozofické otázky: co je to člověk, jaká je podstata Božského, jaké mají být vzájemné vztahy člověka s Bohem, v čem je smysl života každého z nás a jak ho realizovat? Popisovali jsme to v desítkách publikací, kde jsou tyto poznatky vyličený jednoduchým jazykem, přístupným každému intelektuálně dostatečně rozvinutému člověku.

Kupříkladu, za dobu naší práce v daném směru jsme prošli učením u desítek Božských Učitelů — Představitelů Prvotního Vědomí. Mezi nimi je Ježíš Kristus a někteří z Jeho Apoštolů, Krišna, Huang Di, Bábadží z Haidakhanu, Satja Sai a mnozí Druzí. Jedni z nich jsou v současnosti značně proslulí, o druhých vědí jenom poměrně nevelké skupiny v současnosti vtělených lidí, a ti třetí — vůbec nezanechali viditelnou stopu v historii [8].

Co mají společného, co dovoluje mluvit u nich o Božskosti? Je to něco, o čem mluvil ve Svém Evange-

liu osobní učedník Ježíše Krista — Apoštol Filip [8]. Jmenovitě to, že Oni všichni někdy předtím našli Cestu do Příbytku Prvotního Vesmírného Vědomí a Splynutím s Ním se stali Jeho neoddělitelnými Částmi natrvalo.

Ale existují mezi Nimi i rozdíly. Například, Božské Učitele je možno rozlišovat podle jemných odstínů jejich Božské Lásky. Oni se od sebe odlišují také podle «věku» přebývání v Příbytku Prvotního Vědomí: osobní zdokonalování Božských Osobností nekončí dostižením Božskosti, ale pokračuje. Satja Sai nám o tom řekl tohle: «Od semínka, které vyklíčilo a zakořenilo ve Mně — k Vesmírnému Stromu, dávajícímu život všemu jsoucímu, čeká ještě dlouhá Cesta».

... Z hlediska metodologie duchovního zdokonalování je důležité vyčlenit z ohromného množství pravdivých i lživých metod duchovního zdokonalování, které existují a v minulosti existovaly mezi vtělenými lidmi, — to nejdůležitější, co skutečně dovoluje člověku dostatečně rychle se přibližovat (jako duše, vědomí) k Božskosti a poté se stát Částí Prvotního Vědomí.

Pro nás, kteří máme obrovskou zkušenost živého kontaktu s Obyvateli nejvyššího eonu mnohorozměrného prostoru, a s představiteli druhých eonů, — je absolutně zjevné, že v dohledném časovém intervalu mají šanci dosáhnout duchovní dokonalosti a Splynutí s Prvotním Vědomím pouze ti lidé, kteří si pro sebe zvolili Cestu Duchovního Srdce. Jinými slovy, jenom Ti, kteří rozvíjeli a rozvinuli Sebe ve vtěleném stavu jako velká a do Božskosti zjemnělá Duchovní Srdce, to se reálně ukazuje mezi Dosáhnuvšími. Oni také i tvoří v souhrnu *Jednotné My Tvůrce*.

... Prozkoumejme teď podstatné etapy duchovní Cesty trochu podrobněji.

Na počátku musí člověk přijmout a prakticky realizovat ve svém životě základní etické principy, které nám předkládá Bůh:

— Odmítnutí libovolné formy způsobení zbytečné škody ostatním bytostem, včetně rostlin. Také princip «Nezabiješ!», který nám byl dán prostřednictvím Mojžíše, je nutné vztahovat nejen na zabíjení lidí, ale i na zabíjení zvířat a zbytečné (bez nutnosti) zabíjení rostlin.

— Péče o blaho druhých, usilování o nezištnou pomoc všem ve všem dobrém. Jmenovitě prostřednictvím nezištné (a nevtíravé) pomoci druhým — my nejen poznáváme psychologické zvláštnosti druhých lidí, stáváme se «znalci duší», ale také v sobě pěstujeme lásku. «Bůh je Láska», — tak učil lidi Ježíš Kristus. To znamená také to, že abychom se přiblížili k Bohu, musíme přednostně rozvíjet v sobě tuto kvalitu.

Ale, co je to — láska? Láska — to je právě celé spektrum emocionálních stavů. A rozvíjet je můžeme jednak «obyčejnými» způsoby emocionální sladování s harmonií přírody, s odpovídajícími uměleckými díly různých směrů umění, vzájemnými vztahy s harmonickými lidmi a zvířaty, harmonickými a egoizmu zbavenými sexuálními kontakty atd.), tak i prostřednictvím speciálních duchovních cvičení, přímo rozvíjejících «orgán» emocionální lásky — duchovní srdce. Takové speciální metody dovolují důstojným lidem tisíckrát urychlit svoji osobní evoluci a dosáhnout Dokonalosti už v daném konkrétním vtělení. A to jim samozřejmě dává možnost nesrovnatelně úspěšněji pomáhat v budoucnosti — z jejich nového evolučního stavu — vtěleným bytostem.

Mezi nejdůležitějšími etickými principy je třeba vyjmenovat:

— Vnesení pochopení priority jmenovitě duchovní evoluce do svého života — jako protiváhy soutěživosti ve vzájemných vztazích s ostatními lidmi a usilování o vlastnění nadbytečného (pro duchovní Cestu) pozemského blahobytu.

— Odmítnutí hrubých emocionálních stavů; řízení svých emocí lze snadno dosáhnout prostřednictvím námi vypracovaného systému metod psychické autoregulace [9].

... Takže, duchovní srdce rozvíjené až do kosmických měřítek — to je základ duchovního postupu člověka. V Příbytku Prvotního nejsou žádní, kteří by sem přišli jinak, například dávali hlavní důraz na rozvinutí silového nebo intelektuálního aspektu. Oba poslední jsou také důležité, ale musí hrát právě jen nápomocnou roli.

Rozvíjení duchovního srdce se začíná v čakře anáhatě — cestou jejího pročištění a rozšíření alespoň do rozměrů hrudního koše.

Potom růst duchovního srdce pokračuje už za hranicemi těla. Zvláště úspěšným se tento proces stává za pomoci speciálních meditativních tréninků na odpovídajících *místech síly*.

Zvětšení rozměrů duchovního srdce vede k úměrnému získání zjemnělé *síly* individuálního vědomí. Adept, úspěšně se rozvíjející v tomto směru, postupně získává schopnost žít teď ne v materiálním těle, ale být totožným s duchovním srdcem, tisíckrát a poté i milionkrát převyšujícím rozměry jeho fyzického těla. To dovoluje, konkrétně, vydávat se lehce na prozkoumávání mnohorozměrného prostoru, a přecházet přitom hranice mezi eony. Přičemž se tohle dělá při plném uvědomění sebe a při kontrole svých stavů i místa bytu.

V těchto etapách rozvoje dochází k obohacení vědomí adepta energií kundaliní — individuální «rezervou» Átmické energie nahromaděné předtím. To také dovoluje zformovat Dharmakáju — plnocenné ohromné a zjemnělé vědomí, sestávající ze všech tří dantiánů. A čakry se poté slévají s Prvotním Vědomím.

Souběžně jsou nutné tréninky v *rozplynutí* sebevědomí ve vyšších (jemnějších) eonech. To je známé jako dosažení Nirodhi — jedné z nezbytných variant Nirvánických stavů.

V procesu takových tréninků si člověk lehkou osvojuje nejen život v ráji (jednom z jemných eonů mnoho-rozměrného prostoru), ale i ve třech «zazradlových» («akášických») eonech, včetně eonu protomaterie (protoprakriti), poté eon, zaplněný «stavebním materiálem» pro budoucí duše (protopuruša), a také Átmický eon (Čidakáša). Osvojení posledního předchází následnému poznání Paramátmanu — Prvotního Vědomí v Jeho Příbytku.

Zdokonalování v sobě musí zahrnovat také mnohé jiné aspekty rozvoje individuálního vědomí, včetně intelektuálního a silového. Tomu napomáhá služba ve formě pomoci druhým vtěleným bytostem.

Prostřednictvím uvedené metody duchovní práce je na této Cestě lehké dosáhnout kontaktu se Svatými Duchy, s Ježíšem Kristem. Ježíš a druzí Představitelé Tvůrce se stávají osobními Učiteli — a vedou k Bohu Otcí, do Jeho Příbytku.

Pokud vycházíme z ústní tradice, použité Krišnou, která potom vešla do lexikonu buddhistů, je možné konstatovat, že lidé obou pohlaví, dostatečně připravení předchozími zkušenostmi, právě takovým způsobem lehce dosahují Nirvány v Bráhmanu (Svatém Duchu), Nirvány v Íšvarovi (Bohu Otcí) a Nirvány v Absolutnu.

Pokud budeme mluvit o tradici islámu, stává se nám plně srozumitelnou podstata Alláha (Tvůrce, Prvotního Vědomí), hovořícím o Sobě prostřednictvím Mohameda, jednak jako o «Já», tak i jako o «My». Vždyť Alláh — není Osobnost, ale Souhrn Vzájemněslitých Osobností! I když existují i Jeho Osobnostní Projevy.

Stává se srozumitelnou také metodologie *Přímé Cesty*, vyznačené v Koránu — Cesty poznání Alláha a Splynutí s Ním prostřednictvím pokorné a oddané lásky, zaměřené k Němu. O tom je možné si mnohem podrobněji přečíst v knize [8], kde o *Přímé Cestě* podrobně mluví Grand-Mistr sufizmu a ti Velcí Súfiové, kteří už prošli tuto Cestu.

... Materiály knihy [8], sestavené ve značné míře z výroků Představitelů Tvůrce, kteří v minulosti dosáhli Božské Dokonalosti prostřednictvím různých náboženských tradic, zřetelně ukazují, že Bůh — je jednotný pro všechny lidi (ačkoli Ho lidé nazývají v různých jazycích různě) a že metodologie dosažení duchovní Seberealizace — je také jednotná.

Tohle také výborně dokazují životopisy Dosáhnuvších, Kteří vedli Svůj „vnitřní džihád“ (svatou válku za Dokonalost), a vtělovali se v Atlantidě, i v Africe, i v Jihovýchodní Asii, i mezi americkými Indiány, i v zemích evropské kultury, i v Rusku.

Má smysl speciálně podtrhnout to, že úspěch na duchovní Cestě se vůbec nedosahuje «bohotvořivostí» a poté uctíváním vymyšlených «bohů», a také ne prostřednictvím obřadů a nekonečným doprošováním před Bohem, ale reálným úsilím o přeměnu sebe jako duše, vědomí. Přičemž tu přeměnu je nutné začít jmenovitě od etiky; v opačném případě Bůh nenechá k Sobě přiblížit!

... Můžete vyzkoušet použít tyto znalosti, darované nám Božskými Učiteli. I když nemohu zaručit, že projít celou tuto Cestu bude bezpodmínečně lehké... Ale, dokonce jestli se podaří ve zbývajícím čase v daném vtělení projít třeba jen některou důležitou část Cesty, — přesto už tohle předurčuje příznivé podmínky v dalším rozplétání osudu.

Obraťme také pozornost k tomu, do jaké míry je důležité předat základy takových znalostí dětem —

jmenovitě toho, co se týká mravnosti, odpovědnosti za svoje činy, slova a dokonce myšlenky — před Bohem, Který požaduje, abychom se stali jako On, Dokonalou Láskou, Dokonalou Moudrostí a Dokonalou Sílou!

Tři etapy centrování na cestě duchovní seberealizace

Kdysi, před mnoha lety, jsme vytvořili mnohadílný dvacetihodinový videofilm s názvem «Tři etapy centrování». Ale od té doby videotecnika pokročila daleko kupředu, a teď už ten film, bohužel, — hlavně po technické stránce — beznadějně zestárl.

Rovněž my sami jsme za uplynulé roky také významně pokročili kupředu v poznání Cesty duchovního zdokonalování a postupu po ní. Proto vznikla myšlenka, vrátit se k tématu tenkrát vyzdviženému — na «novém stupni» jeho rozvoje.

V tomto krátkém článku není nutné vylicit všechny početné odstíny duchovní Cesty. Bude stačit, když zformuje jenom základní orientační body pro poutníka. O ostatním je možné si podrobně přečíst v literatuře, uvedené na konci knihy.

Etapa 1

V kterékoliv zemi a na jakémkoliv velkém obydlém místě se lidé mezi sebou velmi významně odlišují. Nejedná se o rozdíly v pohlavích ani o národnostní rozdíly. Hlavní rozdíl je v kvalitě vtělených duší podle jejich evolučního vzrůstu a podle toho, jaké vlastnosti v sobě ti lidé rozvinuli za dobu svých vtělení.

Někteří lidé jsou schopni pouze života jen málo se odlišujícího od života zvířat, a někdy ještě mnohem horšího. Jsou ovládáni nanejvýš emocemi agresivity, závisti, chamtivosti, chtíce (egoistické pohlavní žádostivosti), mstivosti, žárlivosti... Když se dostanou do náboženského prostředí, jsou schopni jenom si vyprošovat u Boha odpuštění za skutečné nebo domnělé hříchy, účastnit se zdánlivě «spasitelných» obřadů, «oslavovat» (opijením, ale někdy i řáděním) u příležitosti těch nebo jiných historických událostí. A když upadnou pod vliv silných osobností, častokrát ďábelského charakteru, — zařazují se do skupin náboženských fanatiků, velmi podobných tlupám fanoušků fotbalových zápasů nebo aktivních funkcionářů zločinných politických režimů...³

³ Intelektuální úrovně lidí se liší v celé stupnici tohoto ukazatele: od prakticky nulové — až do geniálnosti a výše [5,8,13].

To závisí především na tom, že se intelektuální funkce duše v žádném případě nerozvine jen za jedno vtělení, ale za mnoho.

Proto také, jak už je dávno lékaři objasněno, u alkoholiků a ostatních narkomanů je nejvyšší úroveň porodnosti rozumově méněcenných dětí.

A ještě je třeba pochopit, že Bůh nevtěluje do prostředí neperspektivního pro duchovní rozvoj — po této stránce perspektivní duše.

V medicíně minulých dob existoval termín «fyziologická hloupost». Co znamenal?

Existovalo rozdělování lidské hlouposti na dvě základní úrovně: hloupost patologická, nazývaná také oligofrenií, a hloupost «fyziologická», příznačná pro příliš mnoho z takzvaných «normálních» lidí, — a proto si lékaři nedovolili její držitele zařazovat k nemocným slabomyslností.

Oligofreniky rozčleňovali na tři stupně podle vyjádření jejich patologie: idioti (nemocní s nejvíce projevenou slabomyslností), imbecilové a debilové.

Ale «fyziologicky» hloupí — to je skupina «normálních» lidí, blížících se k debilům, ale žádný z nich se nepovažuje za hloupého.

Je možné pozorovat (nebo alespoň si představit), jaká je úroveň chápání religiózní cesty člověka — představitelů každé z vy-

Protiklad představují lidé s intelektem už rozvinutým — v procesu jejich osobní evoluce. Jsou to zejména opravdoví (na rozdíl od těch, kdo se ocitli v tomto prostředí náhodou) vědci, spisovatelé, umělečtí pracovníci, novináři, úspěšní obchodníci a politici.

Pro tyto lidi není charakteristické akceptovat primitivní náboženské formy. Proto mnozí z nich žijí jako ateisté — do té doby, dokud se nesetkají s intelektuálně přesvědčivou nábožensko-filozofickou koncepcí.

Ale zejména oni — lidé s rozvinutým intelektem — jsou schopni si úspěšně osvojovat stupně duchovní Cesty. Vždyť bez rozvinutého intelektu není možné pochopit dokonce ani základy etiky. Ale bez toho — Tvůrce nedovoluje k Sobě přiblížit!

... Tak tedy, intelektuálně rozvinutý člověk se konečně setkal s pravdivým nábožensko-filozofickým poznáním, seznámil se s ním a přijal do svého života principy naší existence na Zemi, které od nás vyžaduje Bůh. A tehdy takový člověk může začít osvojovat si první stupeň psychoenergetického rozvoje. To je — rozvoj sebe jako duchovního srdce.

jmenovaných skupin obyvatel, a také těch, kdo k těmto čtyřem skupinám nepatří.

V současné době můžeme pozorovat v různých zemích masové religiózní formy, založené a podporované těmi samými «fyziologicky» hloupými.

Je jasné, že bojovat násilnými metodami s tímto jevem nemá smysl: vždyť zcela přirozeně odpovídá potřebám a možnostem velmi významné části společnosti.

Ale rozumní státní vůdci by mohli napomáhat zejména zavedení rozumných nábožensko-filozofických poznatků do mentality lidských mas. Začít by bylo možné jejich zařazením do systému vzdělávání, a také jejich vysvětlováním prostředky masové informace.

A přinejmenším, je úplně nerozumné podporovat slabomyslnost v lidech a propagovat — v rozměrech států — slabomyslné koncepce.

... V organismu každého člověka existuje sedm bioenergetických orgánů, nazývaných čakrami.

Z nich hraje nejdůležitější roli centrální (hrudní) čakra anáhata — orgán odpovědný za produkci veškerého spektra emocí lásky.

Nad anáhatou se nachází krční čakra višuddha, zastávající funkci estetického ohodnocování vzniklých situací.

Ještě výše, v hlavě, se nacházejí dvě čakry (ádžňa a sahasrára), které jsou odpovědné za intelektuální funkce.

Pod anáhatou, v hořejší polovině břicha, se nachází čakra manipulúra. Její funkcí je zabezpečení energičnosti organismu.

Ve spodní polovině břicha leží čakra svádhisthána, která produkuje sexuální emoce.

A v nejspodnější části pánve se nachází čakra múládhára, spojená se skladováním energie organismu. (Podrobněji o čakrách — v [9]).

Všechny čakry jsou potřebné. Neexistují «dobré» a «špatné» čakry. Je žádoucí je všechny očistit od energetických nečistot, roztáhnout, rozvinout.

Po anáhatě, je třeba vidět jako nejdůležitější čakru na Duchovní cestě sahasráru, rozkládající se v nejvrchnější části hlavy současně s polokoulemi mozkových hemisfér. Rozvinutost této čakry ukazuje na vysoký intelektuální potenciál takových lidí, což je zejména důležité pro spolehlivý duchovní rozvoj.

Ale při dalším postupu se takový člověk neobejde bez zrušení centrování v hlavě a jeho zaměření stabilní koncentrací v čakře anáhatě.

Právě takovou cestou dosahovali úspěchu všichni opravdoví duchovní velikáni různých náboženských směrů, včetně křesťanů-hesychastů [9].

O těch, kteří si osvojili centrování v čakře anáhatě, je možno říci, že vystoupili na první, zásadní stupeň duchovní Cesty.

Dosažení tohoto úspěchu je významné nejen z perspektivy pozdvižení k duchovním výšinám. Ale anáhatnost, srdečnost, člověku dovoluje pokračovat v životě v harmonii, ve šťastném stavu — nezávisle na vnějších okolnostech. On se také stane vyhledávaným společníkem pro spoustu dalších lidí⁴. Stal se teď duchovní svítilnou! A také se stává nezranitelným pro velmi mnoho nemocí, kterými trpí ti, kdo chronicky žijí v záporných emocích.

... Tvůrce — to je nejjemnější forma vědomí.

Protiklad k Němu představují obyvatelé pekla — «smetiště» Evolučního Procesu. Jsou to emocionálně nejhrubší bytosti, které tyto své vlastnosti rozvinuly ve vtěleném stavu.

Takže, Cesta k Tvůrci — představuje také *zjemnění* vědomí. Jak? — prostřednictvím kontroly svých emocí a jejich ovládnání pomocí techniky psychické autoregulace [9].

Objasním, že emoce — to také jsou stavy vědomí (duše). A když se odloučíme od svého materiálního těla, zůstaneme v tom stavu, kterému jsme přivykli v životě během vtělení. Právě takovým způsobem předurčujeme sami sebe k peklu nebo k ráji!

Díky pochopení řečeného se stává zřejmým význam práce s čakrou anáhatou. Vždyť v anáhatě nemohou vznikat hrubé emocionální stavy, v ní se rodí jen jemné emoce lásky: něžnost, starostlivost, vděčnost, úcta a jim podobné.

A proto, pokud neustále žijeme v této čakře, můžeme si úplně snadno dostatečně odvyknout od hru-

⁴ S výjimkou vyloženě ďábelských, nenávidících všechno světlé a čisté kolem sebe.

bých emocionálních stavů a přivyknout jenom jemným.

Více, než to, vždyť zejména emoce lásky dokážou vést duše k vzájemným sblížením a splynutím. Učíme-li se lásce při kontaktech s pozemskými objekty — lidmi, zvířaty, rostlinami, živou přírodou a odpovídajícími uměleckými díly — připravujeme se ke Splynutí s Božskými Dušemi — Svatými Duchy, a poté i s celým Prvotním Vědomím.

Etapa 2

Čili, na duchovní Cestě se musíme snažit o dosažení jemnosti, která je vlastní Prvotnímu Vědomí, ale nejen to. Také potřebujeme i sílu zjemnělého vědomí, která konkrétně detailně zajistí aktivní způsobilost k jednání duše uvnitř i vně svého nynějšího materiálního těla. Bez této síly nebude možné ani přecházet z jedné prostorové dimenze (eonu, loky) do druhé. A tím více — udržet se tam. Vždyť síla individuálního vědomí je přímo závislá na jeho rozměrech.

Ale, jak se stát velikou duší (mahátmou) za přehlédnutelný úsek času v hranicích daného vtělení? Jenom za pomoci speciálního trénování sebe-vědomí.

Duchovní srdce — to je struktura vědomí, začínající — za příznivých podmínek — svůj růst uvnitř čakry anáhaty. A potom další úsilí o rozvoj a)duchovního srdce a poté b)sebe jako duchovního srdce — dovolují zpočátku rozměrově přerůst anáhatu, pak i celé svoje materiální tělo, a potom růst stále více a více — do nekonečnosti...

Co to vlastně jsou, takové tréninky? Zpočátku, když jsme už ovládli čakru anáhatu, je možné učit se zevnitř roztahovat její stěny — rukama vědomí. Potom — zaplňovat kokony energeticky jemných a silných rostlin

(«rostlin síly»). Potom — také tak, zaplňovat Formy Vědomí našich Božských Učitelů — Svatých Duchů — na Jejich «pracovních prostranstvích».

Při tom je pochopitelné, že pro Jejich vnímání a plodný kontakt s nimi musíme mít Jim odpovídající úroveň jemnosti vědomí.

Svatí Duchové, kteří volně prostupují — v Jejich eonu — zemskou kůrou a jakýmikoliv materiálními předměty, vycházejí z jejich Příbytku a projevují Sebe ve vztahu ke vtěleným lidem — jako Mahádubly; gigantické antropomorfní Formy, které se skládají z nejjemnějšího ohnipodobného Světla a mají výšku od desítek metrů do mnoha kilometrů, a šířku na úrovni povrchu Země — od metrů do kilometrů.

Když už jsme se naučili slévat se s Nimi, po vstoupení do Jejich Forem, pak můžeme — den za dnem, měsíc za měsícem — vyrůstat jako vědomí — s Jejich pomocí — uvnitř těchto Forem.

V tomto růstu jsou nám připraveni pomáhat Ježíš Kristus s Jeho Apoštoly, i Krišna, Bábadží, Satja Sai, Ptahhotep, Elisabeth Haich, Ngomo, Pythagoras, Tot-Atlant, Adler a mnozí Druzí [5-6,8-9]. Ale opakují, že se k tomu musíme dlouho připravovat, abychom se nejen naučili Je vidět — ale také stýkat se s Nimi natolik snadno, jako se vtělenými lidmi.

... Nu a dále vyvstává otázka: jak máme poznat Samotného Tvůrce?

Jeden ze způsobů postupu k tomu (i když existují i jiné varianty) spočívá v «zabydlení» sebou (jako vědomím, rozvinutým jako duchovní srdce) jádra naší planety.

Ohnivé jádro Země — to je ta část planety, která je — v odpovídajícím eonu — kvalitativně blízká stavu Tvůrce. Je jakýmsi spojujícím článkem mezi Tvůrcem — a daným prvkem Jeho Stvoření (planetou Země). A ono nám může posloužit jako průchod do Příbytku Prvotního.

Jako kritérium úspěchu zde bude sloužit stabilní pociťování centra sebe — v jádru planety. To také bude znamenat osvojení druhé etapy centrování.

... Ale začínat cestu k osvojení jádra je třeba zaplněním sebou-vědomím jmenovitě celé naší milované mnohorozměrné planety — především jejích jemnějších světelných částí.

Až když takovým způsobem poznáme naši planetu prostřednictvím lásky k ní a splynutí s ní, teprve pak můžeme zřetelně pociťovat celou škálu mnohorozměrnosti: od hranice s peklem — k jemnosti, poznávané v jejím jádru. Pokud si to osvojíme, nedá už nám velkou práci, abychom se «ponořili» do Příbytku Tvůrce. Tak začíná přímé poznání nejdůležitějšího Cíle naší existence a všech našich duchovních úsilí.

Ale zde je třeba upozornit na iluzi, kterou může vytvořit obrazotvornost: je třeba si jasně uvědomit, že k jádru naší planety jsou tisíce kilometrů. Proto má smysl upřímně odhadnout: můžu se už teď rozšiřovat duší na takové vzdálenosti? Nebo budu muset zatím pokračovat v rozvoji sebe jako duchovního srdce, například, nad mořskými prostory, prostranstvími stepí, majestátními prostranstvími, otevírajícími se z vrcholů hor.

Etapa 3

Třetí etapa centrování — to je zejména úplnost Splynutí s Tvůrcem, která dává pociťování centra sebe — v Jeho Příbytku. A všechno ostatní, existující v ostatních eonech, se nachází jakoby kolem a vně tohoto Centra⁵.

Podotýkám, že On Sám nazývá Sebe — «Srdcem Absolutna».

⁵ Je důležité pochopit, že mluvíme o mnohorozměrném prostoru, a ne o plošném rozmístění.

Na přechod od osvojení druhé etapy — k úplnému osvojení třetí — jsou potřebné, v lepším případě, roky neustálých duchovních úsilí. Více o nich mluvit v rámci daného článku nemá smysl: toho, kdo dorazil do těchto výšek, vede dále přímo Bůh, duchovně usilujícím už dostatečně poznáný.

Obrátíme teď pozornost už jen na dva principiálně důležité aspekty práce:

První — dovednost vcházet právě do Splynutí s Božským Vědomím. Cesta k dosažení příslušné schopnosti začíná rozvíjením v sobě důležité etické vlastnosti, nazývané *pokorná moudrost* — pokorným, skromným pocitováním sama sebe. Pokud tuto vlastnost člověk v sobě nemá rozvinutou — nemá šanci na duchovní úspěchy.

Obrátíme pozornost na to, jaký velký význam tomu přikládal Ježíš Kristus!⁶

Je důležité také podtrhnout, že opravdová pokorná moudrost (na rozdíl od jejích falešných záměn) nemůže být dosažena jinak, než osvojením první etapy centrování.

Nu a upevnění dovednosti Splynutí — se dosahuje prostřednictvím speciálního tréninku v dosažení stavu «ne-já». Při tom pocitování sebe úplně splyvá s objektem svojí lásky. Takovým Objektem se v konečném výsledku musí stát sám Tvůrce.

Druhý aspekt — to je nutnost rozvinutí *rukou vědomí*, vycházejících z duchovního srdce a souvisejících s ním. Rozvíjet sílu takových rukou je ze všeho nejlepší prostřednictvím různých variant podporování jimi — silou svojí lásky — zpočátku konkrétních vtělených bytostí, potom celých okrsků planety se všemi bytostmi, žijícími na nich, ještě později — pronikáním jimi vrstvami Absolutna, které obklopují «Srdce Absolutna».

⁶ Ale o tom se píše prakticky v každé knize z uvedeného seznamu literatury.

Další podrobnosti osvojení dané etapy je možné načerpat při studiu historické duchovní klasiky [8]. Například, je třeba se naučit splynutí sebe současně s «Tím, Co je nahoře» i s «Tím, co je dole», jak to doporučoval Hermes Trismegistos na «Smaragdové Desce» [8].

Dživa a buddhi

Dživa — to je sanskrtský ekvivalent slova *duše*.

Během vtělení duše přebývá ve stavu spojeném s materiálním tělem. Žije v něm, pociťuje svět za pomoci smyslových orgánů těla, s jeho pomocí jedná, myslí za pomoci tělesného mozku hlavy. Právě proto je pro obyčejného člověka tak těžké neztotožňovat se — dokonce třeba jen mentálně — se svým tělem a se svým rozumem (v sanskrtu *manasem*).

Když materiální tělo umírá, dživa pokračuje v životě v nemateriálních prostorových dimenzích (eonech, lokách): někdo — v eonech pekla, někdo — v rajských příbytcích. Závisí to na tom, na jaké emocionální stavy si člověk přivykl během vtělení. Ti, kteří si zvykli na hrubé (tzn. pekelné) stavy vědomí, ti v nich pokračují v životě i po opuštění těla, přičemž mezi sobě podobnými; a to také je peklo. Ale ti, kteří si přivykli na život v jemných a něžných stavech lásky a laskavé péče, vykořenili v sobě hněv a všechnu ostatní emocionální hrubost, — údělem takových je ráj.

Při tom je vhodné připomenout, že život v nevtělených stavech trvá nejčastěji mnohem déle, nežli život v materiálních tělech.

Ale k čemu jsou nutná vtělení? Skutečně jsou jen pro to, aby nás hrozný Bůh-Soudce roztřídil — po smrti našich těl — mezi peklo a ráj? Nelogické! Hloupé! Ale

vždyť právě tak smýšlejí přívrženci mnohých náboženských názorů!

Ale ne! Doopravdy nás Tvůrce vtěluje do Svého Stvoření kvůli tomu, abychom se rozvíjeli — intelektuálně, eticky, esteticky i v aspektu síly, abychom si ve vší úplnosti osvojili ten komplex emocí, který se sjednocuje ve slově LÁSKA. Přičemž poslední — je nejdůležitější!

V závislosti na tom, jestli se dobře nebo špatně učíme všemu tomu, nám Tvůrce (prostřednictvím Svatých Duchů) formuje budoucí osud (karmu), který lidé obvykle vnímají jako dobrý nebo zlý. Dobrý osud — to jsou Jím pro nás vytvořené ještě příjemnější podmínky pro pokračování našeho zdokonalování. Zlý — slouží k tomu, abychom, pokud se ocitneme v nepříznivých, drsných podmínkách, začali hledat východisko z nich (především ve filozofickém, světónázorovém hledisku), abychom prostřednictvím toho pochopili smysl svých životů na Zemi a začali ho urychleně uskutečňovat.

Tak co, i dobrý, i zlý osud — musíme chápat jako blaho. To se stává zvlášť dobře pochopitelným každému z nás, když se naučíme pociťovat sami sebe — vždy, ve všech životních situacích, — jako žáky Boha, Který nás právě poslal na Zemi učit se. Přičemž On nepouští ty z nás, kteří Mu ukazují svoji perspektivnost, dokud se nestaneme hodnými toho, abychom se do Něho vlili a obohatili Ho sebou!

Vždyť právě s tímto cílem náš Tvůrce také vytváří materiální světy a zabydluje v nich duše, — aby se ty duše rozvíjely, evolučně zdokonalovaly. Právě touto cestou se ubírá proces Evoluce Vesmírného Vědomí!

Ale abychom se vlili do Tvůrce, musíme předtím dostatečně plně poznat Boha ve všech Jeho Aspektech: jako Svaté Duchy, Tvůrce, Absolutno.

Ale stejně, dokud jsme jenom dživou (vtělenou nebo nevtělenou), udělat to v potřebné úplnosti je člověku dosud nemožné. Jsme-li dživou, můžeme se zatím jenom připravovat k vyšším stupňům rozvíjení sebe a k přímému poznání Boha. Jak se připravovat? — rozvíjet v sobě výše uvedené pozitivní vlastnosti a odstraňovat negativní.

Přičemž ohromnou pomoc v tom prokazuje používání metod psychické autoregulace, zařazených do skupiny poznatků, nazývaných rádžajóga. Vždyť také potřebujeme dosáhnout energetické čistoty organismu a jeho plnohodnotného zdraví: z těla znečištěného hrubými energiemi není možné se rozvíjet v jemných a nejjemnějších prostorových dimenzích! Ale Tvůrce, Kterého musíme nutně poznat, je právě Nejjemnější — ve srovnání se všemi ostatními částmi Absolutna!

Když se připravujeme k nejvyššímu stupni svého rozvoje — buddhijóze — musíme nutně učinit konkrétně anáhaty svými dominujícími čakrami. Vždyť právě tyto čakry jsou odpovědné za produkci emocí lásky! A nic jiného, kromě těchto emocí, nám nedovolí se zjemnit!

Vždyť emoce — to také jsou naše stavy (jako vědomí)! A my si musíme osvojit jemné a nejjemnější stavy, musíme si přivyknout žít jenom v nich!

Více než to, právě emoce lásky dovolují dosáhnout schopnosti duší ke SPLYNUTÍ! Tomu se učíme tak, že zpočátku milujeme druhé lidi a ostatní projevy života ve Stvoření. Potom tu — už rozvinutou — schopnost lásky můžeme zaměřit i na Boha.

... Ale co je to — buddhi?

Na rozdíl od dživy, buddhi — to je ta část vědomí, která se formuje a rozvíjí dále — metodami buddhijógy — v jemných a nejjemnějších prostorových dimenzích zejména za hranicemi našich materiálních těl.

Rozvíjení buddhi se zajišťuje přímým růstem duchovního srdce, formujícího se zpočátku na podkladě čakry anáhaty. (Nebo je možné o tom samém mluvit v termínech růstu, rozšíření samotné čakry anáhaty za hranice materiálního těla).

At' tedy duchovní srdce roste do metrových rozměrů, do kilometrových a ještě více!...

Potom k anáhatě rozvinuté speciálními technikami musíme připojit i ostatní — také v dostatečné míře rozvinuté — čakry. Tak se vytvoří struktura, nazývaná *dharmakája* — «tělo Cesty». Termín *dharmakája* tedy označuje jedno z vysokých stádií rozvinutí buddhi (za kterým následuje ještě řada dalších důležitých etap sebezdokonalování).

Rozvíjíme-li sebe jako dharmakáju, získáváme stále větší nezávislost na svém materiálním těle — ještě za jeho života. Přitom se stáváme stále více nezranitelnými pro nemoci a další pro nás škodlivé faktory. Vzrůstá také síla vědomí, přímo závisející na jeho rozměrech a na jeho získané pohyblivosti za hranicemi těla. Praktikující se učí myslet bez spoluúčasti těla. Také — uzdravovat svoje tělo, působením na něj zvnějšku. Ale to hlavní — je stále se zjednodušující kontakt s Božskými Učiteli — Svatými Duchy. A to je nejdůležitější předpoklad k rozvinutí aspektu moudrosti a k dalšímu zdokonalování.

Ten, kdo dosáhne úplné Dokonalosti jako buddhi — splývá s Prvotním Vědomím (Tvůrcem) a může se také nazývat Buddhou⁷.

Ale existuje dokonce ještě lákavější stupeň rozvoje: to je — když Dokonalá Buddhi, slitá s Prvotním vědomím, úplně nahradí dživu vtělenou v materiální tělo...

⁷ Obrátím pozornost na to, že slova «buddhi» a «Buddha» mají stejný slovní základ.

* * *

Spousta lidí žije a vůbec se nezamýšlí nad tím, proč žije, žije — jenom primitivními egocentrickými sklony a reflexy: hledá požitky, uspokojuje svoji chamtivost a agresi...

Vždyť ani věřícím náboženských hnutí v současné době převládajících na naší planetě vůbec nepomáhají v evolučním postupu takové jim vštěpované náhražkové cíle, jako uniknout peklu a dostat se do ráje — prostřednictvím účasti na obřadech, vymodlování si u Boha odpuštění za spáchané nebo nespáchané hříchy, nebo dokonce prostřednictvím zabíjení jinověrců!⁸

Ale tohle od nás Bůh vůbec nepotřebuje! Bůh potřebuje, abychom se aktivně snažili stát se lepšími, stát se Dokonalými — v souhlase s Jeho Evolučním Úmyslem!

Co poradím dělat každému? Naučit se a přijmout Boží Úmysl, poté najít svoje místo v Jednotném Evolučním Procesu Vesmírného Vědomí — jak z hlediska osvojení konkrétních metodik rozvíjení sebe, tak i v aspektu účasti v tomto Velikém Procesu — svojí službou.

Život naplněný takovou každodenní prací, projeveným vyjádřením naší lásky k Bohu, — je opravdu šťastný a blažený!

Je to ŽIVOT PRO BOHA — to znamená, ne pro sebe, ale pro Něho!

⁸ Druhá lživá varianta «hledání duchovní seberealizace» — to je používání narkotik, které nejen že nepřinášejí žádný duchovní postup, ale ještě poškozují jak tělo, tak i vědomí.

Psychická autoregulace

V Evropě se první myšlenky o psychické autoregulaci zrodily v Německu. Němečtí lékaři už na konci XIX. století začali rozpracovávat ideu, kterou nazvali «autogenním tréninkem». Vekou proslulost získala kniha «Autogenní trénink» doktora Schulze. Čemu byly věnovány tyto studie a doporučení? Především — relaxaci. Bylo možné uvolňovat tělo i myšlení vleže na zádech nebo v takzvané «pozici kočího» (tj. vsedě na židli, silně shrbený).

Tohle ovšem vztah k józe jako k duchovnímu směru prakticky nemělo. Ale nicméně, základy tohoto tématu byly takovým způsobem položeny. A jako «pre-historie» psychické autoregulace sehrály svoji pozitivní úlohu.

Další velkou etapou je možno nazvat činnost Alexandra Semjonoviče Romena, lékaře-psychiatra, který pracoval zejména v Alma-Atě a v Moskvě. Termín *psychická autoregulace* náleží právě jemu. Během svého života tomuto tématu věnoval velmi mnoho času a sil, na uvedené téma vydal desítky publikací.

O čem psal? V podstatě to byla jednoduše propaganda ideje: «Pracovníci dolů, jděte příkladem! — zapojte se do psychické autoregulace!», «Pracovníci rentgenových zařízení... — také!». A tak dále...

A to bylo skvělé, protože díky tomu termín *psychická autoregulace* vešel do lexikonu, stal se známým. I když ovšem nějaký systém vyučování psychické autoregulace Romen nevytvořil.

Takový systém byl poprvé vytvořen právě námi, naší vědecko-duchovní Školou. Proč si to dovoluji tvrdit? Proto, že bez používání funkcí čaker je plnocenná psychická autoregulace prostě nemožná!

Čakry jsou reflexogenní zóny emocionálně-volní sféry. Přemíst'ujeme-li koncentraci vědomí do té či jiné čakry, my — jenom tímto pohybem vědomí — měníme naladění sebe buď na intelektuální aktivitu, nebo na vnímání krásy, nebo na efektivní práci svého těla ve světě hmoty, nebo na to, abychom v sobě rozvíjeli nejvýznamnější vlastnost — schopnost «srdečné» lásky atd.

Bez používání čaker — právě tak silně, krásně a zřetelně — regulovat svůj psychický stav není možné!

Poprvé se popis funkcí čaker a metod práce s nimi objevil právě v našich knihách. A poprvé — díky právě těmto knihám — se samotný pojem čaker stal v Sovětském Svazu «uzákoněným». Do té doby straničtí předáci, kteří dozírali na vědu, tvrdili, že «existence čaker není prokázána vědou» — a proto neexistují! A dokonce i samotné téma čaker bylo zakázáno!

Ale — čakry existují. Je možné se s nimi naučit manipulovat — a odtud, ve skutečnosti, už začíná opravdová cesta jógy: rádžajóga a následující vyšší stupeň — buddhijóga.

Ale nelze nepřipomenout, že se také objevila spousta literatury o čakrách od různých nekompetentních autorů z různých zemí — a tato literatura způsobila velmi mnoho škody. Tak například potvrzování (i když to ještě není velmi škodlivý případ), že v čakrách jsou struktury, které jsou podobné kvítkům lotosu, majícím různé množství okvětních lístků. Ve skutečnosti tam žádné lotosy nejsou! A celkově tam nejsou žádné podobné struktury!

Čakry — to jsou dutiny, zaplněné buď bioenergiemi, nebo přímo vědomím člověka, a potom i Boha.

Ostatně, jestli se ti, kteří praktikovali práci s čakra-mi, tam pokoušeli uvidět kvítky lotosů — to škodlivé není. Prostřednictvím toho se ti lidé učili koncentrovat se v čakrách.

Ale kolosální škodu přinesla druhá chyba: někdy velmi dávno jiný německy píšící autor také napsal knihu, kde tvrdil, že čakry musejí být vybarveny různými barvami. A tedy, jelikož existuje sedm základních barev duhy, sedm hudebních not, sedm čakr — všechno po sedmi! — to znamená, že každé čakře musí odpovídat příslušná nota a příslušná barva. Čakra anáhata, jak je vidět, musí být zelená...

A tato tragická chyba přinesla kolosální škodu ohromnému množství lidí, kteří se naprosto opravdově chtěli stát lepšími — a podleli takovéhle lži!

... Pochopme, že v čakře anáhate se musí zrodit a z ní vyrůstat — duchovní srdce. Poté se duchovní srdce musí přeměnit — ve své kvalitě — do stavu Svatého Ducha a Tvůrce.

Svatý Duch — jakou může mít barvu? Něžně bíle-nazlátlou! (Chuan Matus mluvil o něžně jantarové barvě). Ale k čemu se hodí zelené duchovní srdce? Koho máme zeleného? — Žabičky...

Zeleným duchovním srdcem můžeme uplatňovat nárok na splynutí s bažinným žabincem, například. Ale v žádném případě ne s Bohem!

Všechny čakry se musejí stát dokonalými. Nejdůležitější z nich je čakra anáhata. Správně rozvinout sebe (jako vědomí) po kvalitativní i kvantitativní stránce — můžeme jenom duchovním srdcem! Jiné možnosti neexistují!

Všechny čakry musejí být svým stavem blízké stavu Boha v aspektech Tvůrce a Svatého Ducha. Nejjemnější úroveň v celém mnohorozměrném Absolutnu — to je Tvůrce. Musíme se snažit ponořit se do Něho duchovním srdcem, potom tedy dokážeme přitáhnout také ostatní svoje struktury, které jsou *tam* pro nás cenné.

O čem teď mluvíme? Že čakry existují (věděli o nich v Indii, především právě tam). Existuje také pojem dan-

tianů (s nimi pracovali čínští taoisté). Čakra anáhata — to je střední dantian. Existuje také spodní dantian — «silový blok» organismu, skládající se ze třech spodních čakr. A tři vrchní čakry jsou spojené do horního dantianu. Přičemž základní dantian je střední. A dva ostatní jsou pomocné. Ony jsou také potřebné, také plní svou funkci. A právě všemi dantiany se můžeme ponořit do Tvůrce a splynout s Ním! Za to má cenu bojovat, kvůli tomu má smysl pracovat na sobě!

Pro to, abychom se všemi dantiany ponořili do Átmanu, musejí být přivedeny do Jeho stavu. Opakuji, že Jeho Světlo je něžně bíle-nazlátlé. Červenými, zelenými a jinak zbarvenými čakrami «dotírat» na Tvůrce je nesmyslné. Lidé, kteří se zabývali obarvováním svých čakr, — pokud si je «neodbarví», ale to je velmi těžké — připravili se o možnosti dosáhnout vysokých etap na cestě duchovního zdokonalování! Je to past! Velmi prosím všechny, aby tuhle škodlivou tendenci nenásledovali a odešli od těch, kteří se pokoušejí navazovat na takové nesprávné, zhoubné pseudoduchovní směry!

Mimochodem, někdo se může zeptat, poukazovat na mě: «Ale z jakého důvodu tady on zavádí svůj úhel pohledu: jako by on jediný měl pravdu? Jaké má podklady dělat si nárok na to, abychom mu věřili?»

Jde o to, že se našemu kolektivu podařilo projít celou Cestu; my jsme došli až na její konec. Dobře víme, jak mnoho ještě existuje možností pro pokračování práce na sobě. Ale prošli jsme celou Cestu — a proto jsou pro nás velmi dobře viditelné ty chyby, které provádějí druzí hledači. Když je celá Cesta vykonána, prozkoumána, jasná — pak jsou viditelné konkrétní etapy této Cesty a pak je možné snadno rozlišovat správné a lživé pokusy druhých lidí, kteří se chystají tuto Cestu projít.

... Takže, už jsme stanovili, že nejdůležitější naše čakra je anáhata. A Přímá Cesta — to je cesta lásky ke Stvoření, a poté i k Tvůrci. A když jsme si — prostřednictvím lásky ke Stvoření — osvojili samotnou funkci Lásky (s velkým písmenem) — pak si tedy můžeme zamilovat i Tvůrce. A to nás přivede k tomu, že ve výsledku — v té Lásce — s Ním splýváme.

Jestli jsme už udělali třeba jen počáteční kroky na této Cestě — pak dále půjde všechno velmi jednoduše. Dále se učíme být stále většími a stále jemnějšími duchovními srdci.

Jak růst? K tomu je třeba si vyhledat nějaké formy, které je možné zaplňovat sebou (jako duchovním srdcem). Pomoc mohou přinést «kokony» silných, mohutných, jemných stromů různých botanických druhů. U nás máme takové topoly, borovice, břízy a smrky. Mám na mysli ty konkrétní rostliny, které je možné nazvat *rostlinami síly*, tj. nemluvím o celém botanickém druhu, ale o určitých jedincích.

Čili, je možné učit se zaplňovat jejich formy sebou jako duchovním srdcem, vstupovat do nich z čakry anáhaty, především dozadu.

Poté je možné rozlévat se nad prostory, otevírajícími se z hor, nad prostranstvími stepí, nad prostory moří. Pokud takovým způsobem trénujeme, stáváme se stále většími duchovními srdci a také získáváme schopnost vidět vědomím a ne jen očima svého těla.

Ještě je důležité poznamenat, že duchovní srdce nutně musí mít ruce, kterými je možné podporovat a rozvíjet svojí silou lásky druhé bytosti, a tak jim pomáhat.

Pokud půjdeme touto cestou, pak se Svatí Duchové pro nás stanou velmi brzy viditelnými.

A když budeme zaplňovat formy Vědomí našich Božských Učitelů, Svatých Duchů, prostřednictvím sla-

dování s Nimi — dorůstáme s Jejich pomocí k oprávnění vejít do Příbytku Tvůrce.

A potom už je možné dívat se z Prvotního Vědomí na Stvoření, přicházet ke hmotě svého těla z té strany, ze strany Tvůrce, přeměňovat hmotu svého těla...

... Tak tedy tohle je Přímá Cesta!

Idea Přímé Cesty existuje v buddhismu. Ale je obsažena i v islámu — jako zaměřenost své pozornosti na Tvůrce a rozvinutí v sobě lásky – usilování k Němu.

Přímá Cesta — to také je Nejkratší Cesta k plné duchovní seberealizaci!

Samozřejmě, je třeba myslet na to, že jenom samotné techniky psychické autoregulace nedávají možnost dorůst do kompletnosti svého rozvoje. Naprosto nutné jsou i dvě ostatní součásti: intelektuální a etická.

Protože my, na počátku, musíme pochopit rozumem, co je to Bůh. Ale jak málo lidí může odpovědět poněkud rozumně na tuto otázku! V lepším případě vyjmenují nějaké jméno Boha a řeknou, že tohle je Bůh. Ale žádnou představu, co se nachází za tímto jménem, nemají! Oni vám neřeknou, že Bůh — to je také Tvůrce (Prvotní Vědomí), že Bůh — je také i Absolutno (to znamená Všechno: Tvůrce — jako Jednotný Celek s Jeho Stvořením)! A oni nevědí, co máme dělat v souvislosti s tím, že Bůh — existuje! Převážná většina lidí, kteří uznávají existenci Boha, začíná ... vyprošovat u Něho «spasení» pro sebe osobně nebo, v lepším případě, ještě pro někoho. Ale ve skutečnosti, Bůh nepotřebuje ani naše modlitby, ani uctívání v různých variantách! Ale bůh potřebuje naše úsilí o sebezdokonalování!

Ale pokání, které se praktikuje v řadě duchovních směrů, vůbec nesmí být určeno k tomu, aby bylo možné si vyprosít odpuštění za vykonané nesprávné skut-

ky, ale musí být určeno k tomu, abychom se naučili neopakovat svoje chyby!

A pokud jsme tomu všemu porozuměli — pak se zaktualizuje i etická složka duchovního rozvoje, etická práce na sobě nabývá smysl. Není jednoduše třeba, například, «skládat poklony (klanět se před Bohem)» ale právě se učit nedělat chyby!

Ale co je chyba, a co není chyba? Vždyť schopnost pochopit to může přijít jenom v tom případě, pokud chápeme, co je to Bůh, co je to člověk, v čem je smysl života člověka! A tento smysl je v duchovním zdokonalování.

Ve zdokonalování je smysl našich životů, a ne ve vydělávání peněz, ne v povyšování nad ostatními lidmi!

A tak, až se tohle všechno stane srozumitelným — pak se také podaří v dost krátkém úseku času velmi významně postoupit ve své osobní evoluci!

Blahoslavení čistí srdcem!

V Horském kázání Ježíše Krista (Mt 5) zaujímá zvláštní místo několik Jeho frází, které následně obdržely název *Příkázání blahoslavenství*:

Blahoslavení chudí (tj. nemajetní v materiálním světě, ti, kteří se odříkají honby za materiálním blahobytem) *duchem* (přesněji — v duchu, tj., podle vlastního přesvědčení, ze své vůle), *nebo jejich jest Království Nebeské!*

Blahoslavení lkající (tj. litující svých spáchaných chyb, které mají etický význam⁹), *nebo oni potěšení budou!*

⁹ Jenom není dobré dělat to příliš dlouho: když se naučíme — prostřednictvím mechanismu pokání — nehřešit, musíme dál

Blahoslavení tiší (tj, mírní, pokorní, postrádající povýšenost a ambice), nebo oni dědictví obdrží na zemi!

Blahoslavení, kteříž lačnější a žíznější spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou!

Blahoslavení milosrdní, nebo oni milosrdenství důjdou!

Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.

Blahoslavení pokojní, nebo oni Synové Boží sloužiti budou!

Blahoslavení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost, nebo jejich jest Království Nebeské!

Blahoslavení budete, když vám zlořečiti budou a protivenství činiti, a mluvíti všecko zlé o vás, lhouce, pro Mne. Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v Nebesích!

/Poznámka překladatelky: V překladu byla použita citace Bible Kralické z r. 1613, která je adekvátní překládanému ruskému textu./

Budeme se teď zabývat posouzením jednoho z těchto přikázání, a to «Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou!», protože ono má zvláště důležitý význam pro naši realizaci Božího Učení — v sobě samých.

O čem tu Ježíš mluvil? O tom, že Bůh Otec, právě tak, jako i Svatý Duch, o Kterých Ježíš hlásal, mohou být poznáni a také spatřeni — kým? — těmi lidmi, kteří budou mít čistá srdce.

* * *

Ale co je to: čistě srdce?

po duchovní Cestě postupovat ve stavu kladných emocí; jinak ničeho dobrého nedosáhneme.

A co bychom vůbec měli rozumět pod slovem *srdce*, pokud mluvíme o procesech duchovního růstu?

Samozřejmě tu nemluvíme o anatomickém srdci.

A lživá je ta domněnka, že *srdce* je souhrnem všech instinktů a emocí, které nás ovládají, včetně sexuální přitažlivosti a vášně. Činnost duchovního srdce vůbec není spojena se sexuálními vášněmi a dokonce je jejich protikladem (to znamená silných, egocentrických, sobeckých tužeb).

Je možné připomenout ještě jedno někdy používané amorfní, ale právě tak neadekvátní užití slova *srdce*: mysl (jen jeden z příkladů — Skutky 5:3).

A je smutné, že takové nepřiměřenosti vešly dále do literatury, včetně náboženské, a dokonce i do synodálního překladu Nového Zákona¹⁰ do ruštiny, který má mnoho nedostatků.

¹⁰ Například, v překladu modlitby-meditace «Otče náš» není vyjádřeno, že pod «chlebem vezdejším» Ježíš vůbec nechápal materiální jídlo, ale právě vyšší duchovní znalosti, duchovní vedení ze strany Nebeského Otce, o které jedině musíme Boha prosit. A tohle vedlo k tomu, že ohromné masy lidí, považujících se za křesťany, se začaly zabývat doprošováním u Boha — místo toho, aby uskutečňovaly Jeho Učení, které spočívá v tom, abychom usilovali o duchovní Dokonalost (Mt 5:48).

Také «chudí duchem» — to vůbec nejsou slabomyslní paraziti-prosebníci, jak je to obvykle chápáno z překladu, ale duchovně usilující, kteří se odřekli honby za pozemským blahobytem — kvůli uskutečnění svého opravdového smyslu života v souladu s Učením Boha.

V uvedeném překladu Nového Zákona se také často opakuje chyba typu «moje (jeho, její) duše». Vždyť se tím potvrzuje, že člověk je tělo, ve kterém žije nějaká nepochopitelná «duše», které člověka opouští při smrti. A vznikají dokonce takové nesmyslné domněnky, že je možné «ztratit duši», «ukrást duši». Ale vždyť ve skutečnosti člověk také je vyvíjející se duše, která se jen dočasně zabývá v materiálních tělech kvůli pokračování svého rozvoje. A proto «ztratit duši» není možné, možné je naopak «ztratit tělo»...

V překladu Listů Apoštola Pavla se nacházejí fráze, které se zdají být zbavené smyslu. Ale ve skutečnosti zde Pavel popisuje

Abychom pochopili, co je ve skutečnosti *duchovní srdce*, musíme se alespoň v krátkosti dotknout tématu bioenergetické stavby lidského organismu (podrobněji o tom viz v [9]). Mluvíme především o čakrách.

Tak tedy, uvnitř našich hrudních košů se nachází bioenergetický orgán, nazývaný *čakra anáhata*. Tato čakra odpovídá za zabezpečování bioenergiemi, rozváděnými sítí příslušných bioenergetických kanálů (meridianů), do plic, anatomického srdce a dalších orgánů, nacházejících se v hrudníku.

Ale anáhata, právě tak, jako jakákoliv jiná čakra, je zároveň i reflexogenní zónou emocionálně-volní sféry (podrobněji — v [9]).

Právě anáhata odpovídá za produkci veškerého spektra emocí lásky, a už jenom samotné přemístění vědomí do této čakry radikálně přeměňuje stav vědomí, přivádí ho do stavu lásky.¹¹

Pokud budeme takovým způsobem pracovat s přemístěním vědomí mezi čakrami, můžeme se snadno naučit libovolně a zřetelně měnit svoje emocionální stavy a práceschopnost — jak fyzickou, tak i rozumovou. Na tom je také založen systém psychické autoregulace, který jsme plnohodnotně zformovali a prezentovali v řadě publikací [9 a další].

Abychom ovládli funkce anáhaty, je radno začít jejím pročištěním a také pročištěním ostatních čaker a základních meridianů od tmavých bioenergetických nečistot, a také roztáhnout anáhata v hranicích hrudního koše [9]. Anáhata rozšířená takovým způsobem

val meditativní techniky, kterým ho učil Ježíš; ale překladatelé to jednoduše nedokázali pochopit v důsledku svojí nedostatečné kompetentnosti.

(Viz také «Původní Učení Ježíše Krista» v [8]).

¹¹ Viz také kapitolu o hesychasmu v [9], a také [20].

vyplňuje prostor hrudníku od spodní úrovně klíční kosti — k začátku «sluneční pleteně» (solar plexus).

Poté je třeba naučit se dívat z anáhaty *očima duše*. A dále — zvyknout si zdržovat se koncentrací vědomí v anáhate téměř neustále, jenom s výjimkou těch situací, kdy je potřebná buď zvýšená energičnost na materiální úrovni, nebo soustředěná intelektuální práce; v takových případech je třeba pouze přemístit koncentraci vědomí do čakry odpovídající situaci.

Ten, kdo tohle plnohodnotně zvládl a pevně se utužil v anáhátním stavu, ten už si prakticky pro sebe zaručil perspektivu rajské existence. «Sklouznout» na tomto místě je možné jen v tom případě, pokud nejsou pevně osvojeny etické principy, předkládané nám Bohem.

Objasním: vždyť etická součást Božího Učení je zaměřena především právě na to, aby pomohla těm lidem, kteří jsou připraveni to Učení následovat, osvojovat si stav lásky a udržovat a upevňovat se v něm.

Právě proto nám Bůh radí: vzdát se způsobilosti zabíjet (kromě krajní nutnosti, například dotěrně obtěžující komáry, klíš'tata, také choroboplodné mikroorganismy atd.) druhé bytosti stvořené a vtělené Jím pro jejich rozvoj,

— nedělat v našem vztahu druhým nic z toho, co si nepřejeme sami pro sebe,

— nebýt povýšenými a domýšlivými,

— neopíjet se,

— nehněvat se

— nemstít se,

— nežárlit,

— nepožadovat zpátky, co nám ukradli...

A lupiči dej dokonce ještě víc, než to, co ti chce sebrat, a tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou tvář — ale zachovej i v těchto extrémních situacích stav lásky! — a budeš potom, minimálně, v ráji!

Vždyť ráj — to je úděl těch, kteří uskutečnili Boží Učení o lásce! A do pekla se vydávají ti, kteří si přivykli k hrubým emocionálním stavům a odmítli Boží Učení...

Bůh je Láska (1 J 4:8; 4:16). A — *Přiblížte se k Bohu!* (Jk 4:8). Ale přiblížit se k Němu je možné, jenom když postupně přeměňujeme sebe také v Lásku. A to je možné dělat jenom prostřednictvím úplného splnění Jeho příkázání, které se teď učíme chápat. O tom samém mluvil jinými slovy Apoštol Jakub (Jk 4:8): *Očistěte srdce!*

* * *

Takže, začít tuto cestu přeměny sebe v Lásku musíme v první etapě ovládnutím svojí čakry anáhaty, včetně jejího vyčištění od energetických nečistot, vzniklých především v důsledku svých předešlých prohřešků — dopouštění se hrubých emocí. Je třeba se naučit žít téměř neustále v anáhátním stavu a nikdy si nedovolovat vcházet do hrubých stavů vědomí. Právě tak se odstraňuje «zkamenělost» (Mk 6:52) potenciálních začátků duchovních srdcí.

A teprve po osvojení toho, co tu bylo řečeno, může začít rozvoj duchovního srdce v člověku. A poté — ještě více, než to: rozvoj samotného člověka jako duchovní srdce.

* * *

Čakry mají tu vlastnost, že vědomí (duše), které se «zabydlí» pevně v té nebo jiné čakře, může růst, zvětšovat svoje rozměry, rozšiřovat tu čakru a poté se šířit z ní.

Nejvíce nepřijatelné je, když se něco takového stane s čakrami, které mají sklon k hrubým stavům — manipulou (horní polovina břicha, včetně «sluneční ple-

teně») a ádzňou (střed hlavy). Lidé, kteří dovolují dominovat v sobě komplexu těchto dvou čakr, jsou skoro neustále podráždění, hněviví, vznětliví, agresivní — mají největší předpoklady k následnému pobytu v pekle: ve «tmě vnější, kde bude pláč a skřípění zubů» (Mt 8:12); vždyť oni jsou v přímém rozporu — ve vlastnostech duší — s Bohem, Který je Láska!

Ale anáhatní psychotyp lidí — to jsou ti, kteří se přibližují ke stavu Boha. A více než to, oni mají možnost za předpokladu ovládnutí příslušných znalostí, významně urychlit svůj další duchovní růst a osvojit si následné stupně duchovního vzestupu.

Vždyť duše má schopnosti měnit se nejen kvalitativně, ale i kvantitativně, to znamená, konkrétně, růst.

* * *

Duchovní srdce — to je ta část duše, která zpočátku roste uvnitř pročištěné čakry anáhaty, pokud dodržujeme všechno, co bylo výše řečeno.

Ale potom může duchovní srdce začít svůj intenzivní růst i za hranice materiálního těla.¹² Přičemž jsou možnosti takového růstu neohrazené! A podporou pro realizaci toho jsou ekopsychologické metody, popsané v našich knihách [9 a další] a předvedené v našich souvisejících filmech (viz na konci knihy). Při jejich používání je možné vypěstovat sebe — jako duchovní srdce — dokonce do rozměrů významně překonávajících naší planetu.

Je nutné poznamenat, že rozvinuté vědomí, přebývající daleko za hranicemi těla, disponuje úplným myšlením. A pohyb v mnohorozměrném prostoru se lehce uskutečňuje za pomoci rukou vědomí, vycháze-

¹² O tom se podrobně zmiňuje učedník Ježíše, Apoštol Pavel: Ústa naše jsou otevřena k vám, srdce naše rozšířeno jest! (2 K 6:11).

jících z duchovního srdce a majících s ním stejnou podstatu. Stejně to bude i po závěrečném odloučení od těla, tj. po smrti dotyčného).

Přičemž přiblížení k Prvotnímu Vědomí (Bohu Otci, Tvůrci) a přímý kontakt s ním nesrovnatelně zvyšuje oprávněnost takového duchovně usilujícího ve všem, co je pro vtělené lidi nejdůležitější.

Právě uvnitř tak dalece rozvinutého duchovního srdce, v jeho mnohorozměrných hlubinách, získává duchovně usilující možnost snadno zkoumat mnoho-rozměrnou strukturu Absolutna a přitom přistupuje stále blíže a blíže k Příbytku Tvůrce — nejjemnější prostorové dimenzi.

A poté, pokud je toho zcela hoden ve všech parametrech, je vpuštěn Tvůrcem do Sebe.

Taková je — v krátkosti — Cesta úplné duchovní seberealizace člověka. A o spoustě podrobností postupu po ní se můžete dočíst v našich knihách a uvidět v našich filmech.

*** * ***

A zapamatujte si: Kde je poklad váš, tam bude i srdce vaše! (Mt 6:21; L 12:34). Pokud si jako Poklad pro sebe vybereme upřímně uctívaného Tvůrce a budeme usilovat o Jeho poznání a Splynutí s Ním v Objetích Jeho Lásky — pak je možné, že v Něm také najdeme svůj Příbytek. Pokud je náš poklad — něco pozemského — pak při pozemském také zůstaneme.

Ale někomu se zdají být pokladem i úplně pekelná potěšení...

Ale Bůh radí: Miluj Pána Boha svého ze všeho srdce svého! (L 10:27); (Mt 12:30).

A rozhodnutí, jakou si vybrat Cestu, stojí před každým z nás: Tvůrce nás obdařil svobodnou vůlí — i když

přítom na nás dohlíží a utváří naše osudy, později realizované Svatými Duchy.

* * *

Bud'te dokonalí, jako je dokonalý váš Otec Nebeský! — učil nás Ježíš (Mt 5:48).

Jak? — na to Ježíš dal také odpověď: Učte se ode Mne! (Mt 11:29): učte se také prostřednictvím slov, vyřčených Mnou a zapsaných Mými Učedníky, a až prozkoumáte Moji Božskou Podstatu, používejte Mne jako Etalon, k Jehož připodobnění můžete usilovat. A ještě také přijměte za pomocníky Svaté Duchy, Kterí vás budou učit tomu samému, čemu jsem učil a učím Já (J 14:26; 15:26; Mk 3:29).¹³

I dnes je Ježíš připraven pomáhat a pomáhá každému, kdo jde po Jím určené Cestě!¹⁴

Co je Pravda?

Touto otázkou máme na mysli očekávání seriózní a závažné filozofické odpovědi na to nejdůležitější v našem bytí: jaká je podstata Vesmíru, v čem spočívá smysl našich životů na Zemi a jak ho máme nejlepším způsobem uskutečňovat? Nejstručněji můžeme odpovědět takto:

Ve Vesmírném Organizmu Absolutna probíhá Evoluce. A každý z nás by měl směřovat k tomu, aby se co nejharmoničtěji «zapsal» do tohoto Procesu.

A kvůli tomu se musíme snažit:

— Stát se dostatečně velkými, pohyblivými a silnými vědomími (dušemi) — abychom získali schop-

¹³ O tom viz v [8].

¹⁴ O tom viz, také, v [8].

nost libovolně se přemísťovat z jedné prostorové dimenze mnohorozměrného prostoru do druhé v celé jejich škále; osobně prakticky poznat tuto mnohorozměrnou strukturu Absolutna — od hranic s peklem až do Příbytku Tvůrce.

— Naučit se stabilně přebývat ve vyšší prostorové dimenzi: v Příbytku Tvůrce — ve splnutí s Ním.

— Přivyknout si na stav Splnutí, Sjednocení s Tvůrcem, poté dosáhnout schopnosti být jednotnými i se vším Absolutnem.

Z těchto dosažených vyšších stavů se bude možno neúspěšněji, na Vyšší Úrovní kompetence, podílet na Evolučním Procesu, včetně pomoci vtěleným lidem v jejich duchovním zdokonalování.

Po odložení těla, se ti, kteří dosáhli Dokonalosti Individuality, stávají Svatými Duchy. A když se znovu vtělí podle Své Vůle do lidské společnosti, stávají se Božskými Mesiáši, Avatary.

Ale i každý, kdo dosud ještě nedorostl do vyššího stupně zdokonalování, si také už může v současnosti najít pro sebe záslužnou činnost — nejen v osobním zdokonalování, ale i ve službě, spočívající v přiměřené spoluúčasti v rozpoznávaném Evolučním Procesu.

A ať se každý zamyslí: jak můžu pomoci, čím můžu být už v současnosti prospěšným nebo prospěšnou?

Vždyť přece pečování o rostliny a zvířata, zaopatření druhých lidí jídlem, oblečením, obydlím, účast v reprodukci lidského druhu, ve výchově dětí atd. — tohle všechno je také nezbytné. Existuje ještě spousta jiných možností. Ale hlavní princip výběru z nich ať je takový:

Pomáhat všem ve všem dobrém a snažit se, podle možností, nikomu v ničem neškodit: ani činem, ani slovem, dokonce ani myšlenkami a emocemi.

* * *

A teď pohovoříme o tom všem podrobněji. Dokonce i mezi nábožensky uvažujícími lidmi je velmi těžké najít ty, kteří přinejmenším chápou význam slova *Absolutno*. Ale právě tak je v současné době málo těch, kteří vědí o mechanismech správného růstu vědomí a tím více — o přechodu z jedné prostorové dimenze do druhé a o poznání Tvůrce v Jeho Příbytku!

Jelikož jsme uvedené otázky už mnohokrát posuzovali z různých úhlů pohledu v několika desítkách dalších knih a ve filmových přednáškách (viz seznam základních z nich na konci této knihy), teď se omezím jen na krátký výklad.

Takže, co je to Bůh?

Pod tímto slovem obvykle chápeme Tvůrce (jinak ho také nazývají Bohem Otcem, Jehovou, Alláhem, Išvarou, Tao, Prvotním Vědomím, Adibuddhou, Svarogem a dalšími jmény v různých lidských jazycích). Tvůrce — to není stařeček, sedící na obláčku, jak Ho někdy zobrazují, ale v rozměrech prostoru a času nekonečný Oceán Nejjemnějšího Prvotního Vědomí, existující ve vyšší prostorové dimenzi.

Slovem *Bůh* lidé také jmenují konkrétní Představitel Tvůrce, sjednocené s Ním, — nevtělené nebo vtělené. Takoví nevtělení Představitelé Tvůrce se nazývají Svatými Duchy; a Jejich souhrn — a to také je «Svatý Duch» (tj. poslední termín má takzvaný hromadný význam). Ale je důležité také chápat, že právě Tvůrce a Jeho Stvoření tvoří Jednotný Mnohorozměrný Vesmírný Organizmus. A to také je *Absolutno*, to znamená *Absolutně Všechno*.

Nachází se ve stavu neustálého, nepřetržitého rozvoje, Evoluce. Právě kvůli zabezpečení tohoto Procesu Tvůrce vytváří «ostrůvky» hmoty v Oceánu Sebe — pla-

nety, na které následně vtěluje do materiálních těl rostlin, zvířat a lidí, jednotky vědomí (individuální duše).

Konečným výsledkem jejich rozvoje je jejich dosažení (jmenovitě v závěrečných lidských vtěleních) Dokonalosti a Splynutí s Tvůrcem.

Z toho, co zde bylo řečeno, musí být jasné, že člověk — to vůbec není tělo, o čemž je přesvědčeno tolik lidí. Ale člověk je duše, vědomí, jenom na čas vtělované do materiálních těl za účelem procházení pravidelných etap svého rozvoje.

Při tom je každý z nás je obdařen *svobodou vůle* — právem přijímání řešení v různých drobných i závažných životních situacích, což se projevuje na našich dalších osudech. (To znamená, že svoje osudy si tvoříme sami. Ale realizují je Svatí Duchové — naši Božští Vychovatelé a Učitelé).

Analýzou procesů formování osudů v závislosti na eticky důležitých řešeních, námi přijímaných, by se měl zabývat směr vědy, nazývaný *etika*. Přičemž *etiku* se sluší pokládat za neoddělitelnou součást *ekologie* — vědy o vzájemných vztazích organismů se životním prostředím. A pod posledním termínem je třeba chápat nejen svět hmotných předmětů, ale i nehmotné formy života, včetně všech nevtělených bytostí a Boha.

Ale na co se my, pokud žijeme na Zemi, musíme zaměřit ve svém snažení a skutcích (kromě základního zabezpečení životních potřeb sebe a svých nejbližších)?

Je pochopitelné, že naše těla musejí být zdravá. Proto je prospěšné mít zdravotnické znalosti, zejména ovládat pravidla hygieny. Také se — od dětství — otužovat, rozvíjet sílu, vytrvalost.

Je důležité přidržovat se takzvané «*nezabíjené stravy*» (*безубойного питания*, tento termín byl zaveden do literatury Lvem Nikolajevičem Tolstým): jídlo, připravené z těl zvířat, vede právě ke znečištění orga-

nizmu hrubými bioenergiemi; ono také neodpovídá principu LÁSKY, přikázanému nám Bohem. Ale denní porce při nezabíjené stravě musí být obohaceny bílkoviny: mléčnými produkty, houbami, ořechy a dalším; podrobněji viz v [9]). Ještě je zásadně důležité pochopit, že podstatný úspěch na duchovní cestě není možný bez rozvinutého intelektu. Lidé, kteří toho nedosáhli, nejsou, jak se zdá, schopni pochopit to, o čem teď diskutujeme! Dokonce, pokud se stávají «věřícími», jejich religiozita, pokud se hned neocitnou ve zdravém náboženském prostředí — se zvrhne na uctívání materiálních předmětů (různých druhů model atp.) a na mystický strach před čarodějí, upíry, «koncem světa»; to je — cesta k schizofrenii, ke zhrubnutí vědomí a, následně, k pecku...

... Ale k Tvůrci je možné postupovat jenom prostřednictvím zjemnění vědomí a rozvíjení lásky v sobě. Jenom rozvinutá láska, zaměřená na Tvůrce, je schopná zabezpečit sblížení a následné Splynutí s Ním!

Proto je velmi důležité postarat se o to, aby děti obdržely plnocenné vzdělání, aby se i dále — přiměřeně k dospívání — proces intelektuálního obohacování nezastavoval! Výběr povolání a konkrétního místa práce ať tomu také napomáhají!

Každému člověku je prospěšné neustále se snažit o pokud možno nejširší a nejhlubší osvojení těch principů, které nám Bůh doporučil pro spravedlivý život na Zemi. Nejdůležitější z nich je princip LÁSKY.

Přičemž úplné etické bezchybnosti není možné dosáhnout bez osvojení techniky psychické autoregulace, jejímž základem je práce s vlastními reflexogenními zónami emocionálně-volní sféry — čakrami a některými základními meridiany.

Bůh je Láska — to bylo řečeno Jím pro nás. Ale nemáme ta slova chápat tak, že «to znamená, že Bůh nám odpouští všechny naše hříchy». Ne, o tom tady vů-

bec nemluvíme. Ale o tom, jak realizovat naše usilování k Tvůrci: k přiblížení k Němu, ke Splynutí s Ním — nemůžeme jinak, nežli usilováním o kvalitativní podobnost Jemu, stát se také LÁSKOU!

Láska — to je souhrn řady odpovídajících emocionálních stavů. A pro každého z nás je žádoucí přivyknout si k neustálému pobytu v nich. A hrubé stavy vědomí, které nás programují do pekla, ať se pro nás stanou natolik cizími, že do nich za žádných okolností nebudeme schopní vejít!

Opakuji, že se to stane reálným pro ty, kteří používají uvedený systém tréninků v psychické autoregulaci [9].

... Takže, hlavní z čakr ať se pro nás stane čakra anáhata. Vždyť právě v ní začíná růst nejdůležitější část člověka — duchovní srdce. Ať se naučíme žít v této čakře: dívat se, poslouchat, vnímat okolní svět z ní, z ní také — mluvit, přijímat řešení.

Tak se postupně staneme duchovními srdci — a poté, co se jimi staneme, začneme růst za hranice svého těla. A tento růst — po letech — vede k tomu, že se stáváme duchovními srdci, rozměrově srovnatelnými s naší planetou, a poté — také ještě mnohem většími. Přičemž rostoucí duchovní srdce musí bezpodmínečně mít rozvinuté ruce vědomí, neoddělitelné od duchovního srdce. Těmato *rukama vědomí*, teď můžeme hladit, laskat, uzdravovat...

Vědomí rozvinuté takovým způsobem se ujímá funkce plnocenného myšlení — vně materiálního těla.

Odmítnutí hrubých emocionálních stavů a kultivování emocí jemné něžné lásky — souběžně s kvantitativním růstem sebe jako duchovního srdce — tohle nám také dává možnost reálně vnímat (vidět, slyšet, objímat) Svaté Duchy, Kteří se stávají našimi skutečnými duchovními Učiteli. Vcházení vědomím do Jejich gigantických Forem (Formy Vědomí) nám dovoluje za-

čít s osvojením Splynutí s Nimi. A v budoucnosti — Oni přivádějí Svoje Učedníky toho hodné i do Příbytku Tvůrce.

* * *

Rozumí se, že rychle, najednou — toho dosáhnout nelze: vyšší duchovní stupně jsou dosažitelné jenom v tom případě, pokud celý svůj život beze zbytku zasvětime jenom Bohu — rozvíjení sebe za účelem Splynutí s Ním a službě Jemu.

Chápu také, že pro někoho bude dokonce těžké vůbec uvěřit, že to, co přečetl, je reálné, to se může přihodit těm, kdo ještě nezačali seriózní práci na zdokonalování sebe na duchovní Cestě. Ale používání postupně na sebe navazujících technik zdokonalování popsaných v našich knihách a předvedených ve filmech — to dovolí učinit zjevným.

Poukazuji také, že to, o čem teď mluvím, není originální. Ale o tom samém — třebaže jinými slovy, což je úplně přirozené, — mluvili Tot-Atlant (On je také Hermes Trismegistos), i Pythagoras, i Krišna, i Lao-c', i Gautama Buddha, i Ježíš Kristus, i Bábadží z Haidakhanu, i Satja Sai, i druzí Velikáni [8]. Tomu vždy učil a učí Bůh! A v našich pracích se pouze odehrává soustředování těchto znalostí a detailní rozluštění toho, jak projít duchovní Cestu a dosáhnout těch výšin, které nám mnohokrát manifestovali Poslové Tvůrce.

Na závěr ještě jednou zdůrazňuji, že hlavním «proudem» rozvíjení sebe na této Cestě je rozvoj duchovního srdce. Všechny seriózní duchovní úspěchy se dosahují jenom prostřednictvím toho!

... Tak takové je v krátkosti schéma úplné duchovní seberealizace člověka, přímá a nejkratší Cesta k Tvůrci. Pojd'me tedy tou cestou — a už velmi brzy se

naš život naplní štěstím obcování s Bohem v blažném klidu, bez nemocí a dalších neštěstí a utrpení!

Evoluce Vědomí

Neohraničený vesmírný prostor — ve skutečnosti — není prázdný. Přebývá v něm rozměrově nekonečná a věčná Bytost, nazývaná Absolutnem. Ale jak se s Ním seznámit? Jak Je uvidět?

Uvidět Je obyčejnýma očima našich materiálních těl není vůbec možné.

Ale vidět, slyšet, a dokonce Je objímat v emocích nejvyšší Lásky, vlévat se do Něho, splývat s Ním — to všechno je plně uskutečnitelné sebou jako vědomím (duší), rozvinutým v potřebné míře!

Ale proč není možné vnímat veškeré Absolutno prostřednictvím smyslových orgánů našich těl? Je to proto, že se skládá z několika «vrstev», nazývaných prostorové dimenze, úrovně mnohorozměrného prostoru, eony nebo loky (poslední dvě slova jsou řeckého a sanskrtského původu). Přičemž je individuální vědomí schopné vnímat jenom to existující v hranicích té «vrstvy», ve které samo přebývá.

Absolutno je možné si představit jako piroh z listového těsta. Ale každá z Jeho «Vrstev» existuje ve svém «patře» mnohorozměrného Vesmíru. Ale k tomu abychom přímo poznali takovou «Vrstvu» — musíme dokázat do ní proniknout. A to není v žádném případě jednoduché.

Obyčejný zdravý člověk snadno vnímá jenom materiální úroveň. Ale to je jenom jedna ze sedmi základních «vrstev pirohu».

Ale ještě existují vrstvy ráje, kosmických «skladíšť», zaplněných «stavebním materiálem» pro budou-

cí duše a materiální objekty (příslušející protopuruše a protoprakriti), a další.

Ale čím se tyto eony odlišují? — kromě jiného místem, které zauímají na stupnicích *hrubosti* — *jemnosti* a *hustoty* — *zjemnělosti*.

Přítom je každý eon oddělen od druhého zcela zřetelnou membránou, vizuálně podobnou té, jakou je možné pozorovat ve skleněné baňce mezi vrstvami vody a řídkého průzračného oleje.

K mnohorozměrné struktuře Vesmíru je možné připojit pojem vektorů škál mnohorozměrnosti.

Jeden z takových vektorů proniká mnohorozměrný prostor mezi peklem — a Božskými eony.

Druhý — mezi světem hmoty — a Tvůrcem.

Peklo — jako prostorová dimenze — to je místo nahromadění hrubých, odpudivých duší, vyvržených za hranice Absolutna. Ježíš nazval toto místo «tmou vnější, kde je pláč a skřípění zubů» (Mt 8:12). Je to — «smetišť» Absolutna.

Svět hmoty — to je nejhustší eon.

A Tvůrce (Prvotní Vědomí) — to je základní a nejjemnější forma vědomí v hranicích Absolutna — «Srdce Absolutna».

... Povím vám, že v těch letech, kdy jsem se mučivě pokoušel uspořádat všechny mnou vnímané a do určité míry už prozkoumané eony — do jednotného schématu, se mi to dlouho nedařilo: protože jsem pozoroval, když jsem je navštívil, dvojice eonů stejné hustoty a zjemnělosti. Ale jak je seřadit do jednotné posloupnosti na připomínané stupnici?

Řešení přišlo zároveň s pochopením, že eony skutečně existují právě v páru na každém «poschodí». Eony každého páru jsou mezi sebou rozděleny sjednocující společnou membránou — tím samým «Zrcadlem», o kterém se mluví v pohádkách. Na zadní (ze strany vnímajícího) straně «Zrcadla» se nacházejí eony «Za-

zrcadlí»; zepředu — světy hmotnosti a individuálních duší, a také Svatých Duchů, dozírajících na rozvoj těchto duší.¹⁵ Tak vzniklo schéma výzkumu stavby Absolutna, kterou jsme jako první publikovali v řadě knih [1,9 a další.]. Uvedené schéma teď dovoluje duchovním hledačům postupně si osvojovat loky Absolutna, protože mají tuto «mapu hledání».¹⁶

Je možné si všimnout takové nuance tohoto schématu: loka Příbytku Tvůrce (Išvary) je společná jak pro individuální Átmany, tak i pro Paramátman (Vyšší Božský Átman). Zcela průzračný a vzhledem podobný prázdnotě Paramátman může být nicméně vnímán z Átmanů — jmenovitě *mezi* dvěma Átmickými strukturami (pravou a levou) duchovně usilujícího — prostřednictvím už vzpomínané meditace Ježíše «Kříž». Právě tato meditace dovoluje ponořit se do Paramátmanu a poznávat — ve Splynutí s ním — Jeho neohraňičenost.

¹⁵ Výborně chápu, nakolik je těžké si to představit tomu, kdo nemá osobní zkušenost poznání Boha.

Ale dovolím si ještě dodat, že celou takovou strukturu každý člověk už má jako svůj potenciál pro rozvoj. Ona je jakoby připevněna k jeho tělu. A jemu zbývá jenom naplnit ji sebou jako vědomím — na závěr souvisejících meditativních praktik.

Právě v uvedeném smyslu je třeba chápat biblické tvrzení (Exodus 1:32,36) o podobě člověka a Boha (Boha — v aspektu mnohodimenzionálního Absolutna).

¹⁶ Přímé poznávání Tvůrce se může uskutečňovat, pochopitelně, nejen za pomoci daného schématu. Druhou variantou je, když Božský Učitel přivádí svého učedníka do Příbytku Tvůrce přes svůj Mahádubl [9]; průzkum struktury Absolutna v takovém případě přijde na řadu později. Ale používání uvažovaného schématu dovoluje najednou získat skutečnou «zásobu odolnosti» pro uplatnění svých dalších duchovních úsilí.

Poznamenávám také, že poznáním Tvůrce tím nebo jiným způsobem a ovládnutím schopnosti vcházet do Splynutí s Ním — práce na zdokonalování vůbec nekončí. Naopak, otevírají se nové překvapivé možnosti pro další rozvoj.

Od této doby začíná pro duchovně usilující osvobozování nejvyššího stupně jejich Seberealizace¹⁷.

*** * ***

Právě dosažení Splynutí s Tvůrcem je potvrzováno jako smysl a cíl našich životů na Zemi — také Totem-Atlantem (Hermem Trismegistem), Pythagorem, Krišnou, Gautamou Buddhou — Bábadžim a Satja Sai [2,5,8,10,13,15-18].

A jenom nábožensko-filozofická nevědomost lidských mas, rozsévaná různými druhy sekt, vede k tomu, že spousta lidí se v nepochopení toho, proč se objevili na Zemi, zmítá, — mezi cestami sebevražd, narkomanií, zločinnosti a rozezlení na všechny a na všechno...

... Ale vzniká otázka: «Ale co máme dělat, aby bylo možné realizovat tento cíl?» Aby bylo možné odpovědět, je třeba ještě prozkoumat proces rozvoje duší. To nejdůležitější, co je teď třeba pochopit je, že se Absolutno neustále rozvíjí, prochází evolucí.

A tento proces se právě uskutečňuje vytvořením individuálních částic energie (puruši), které se vtělují do materiálních těl, postupně rostou, stávají se složitějšími, zdokonalují se — aby, ve výsledku, dosáhly té úrovně Dokonalosti, která jim dovolí stát se hodnými toho, aby se vlily do Prvotního Vědomí a tím samým Ho obohatily.

Právě kvůli tomu jsou vytvářeny «ostrůvky» hmoty v různých částech vesmíru — hvězdy a planety. Poté na planetách pro to příhodných začíná rozvoj organických těl, do kterých se vtělují počátky duší.

Právě tak začínají a pokračují v existenci dva souběžné evoluční procesy, řízené Bohem: evoluce organických těl a evoluce duší do nich vtělovaných.

¹⁷ V sanskrtu se označuje jako Turija.

Při tom se duše mnohokrát vtělují do stále složitějších těl; procházejí následně stupni rostlinného, zvířecího a poté lidského života.

A úloha nás, lidí, spočívá v tom, abychom se vědomě a aktivně zdokonalovali a na závěr se vlili — sebou jako Dušemi, rozvinutými do Božského stavu — do Prvotního Vědomí a poté pokračovali v životě už v Něm, stali se už navždy Neoddělitelnými Částmi Jeho, konali teď z Něho a pomáhali druhým vyvíjejícím se bytostem.

... A teprve teď, když se nám stal pochopitelným smysl našich životů na Zemi, je vhodné začít mluvit o tom, jak je možné ho nejúspěšněji realizovat.

* * *

Každý z intelektuálně rozvinutých vtělených lidí si mohl všimnout ohromných rozdílů mezi ostatními lidmi, kteří ho obklopují. Nemluvíme o rozdílech v tělesných rysech: druhu pohlaví, národnosti, barvy kůže a vlasů atd. — tohle vůbec nemá význam! Ale důležitá odlišnost je především v kvalitě duší.

Existují dva základní faktory, které předurčují kvalitu té či jiné duše, a také, přiměřeně tomu, i její možnosti duchovního zdokonalování v současné době.

Je to:

a) její psychoenergetický vzrůst¹⁸

b) to, jaké vlastnosti byly rozvinuty daným člověkem v sobě na posledních úsecích jeho osobní evoluce. A ty vlastnosti mohou být jak pozitivní, jinými slovy — jako napomáhající evolučnímu pokroku dané duše, tak i bránící mu.

Ale jak rozlišit: duševní nedostatky — a dobré vlastnosti duše? Existují nějaká objektivní kritéria pro takové rozlišení?

¹⁸ Vzrůst duše, na rozdíl od vzrůstu těla.

Vždyť, například, pro masy alkoholiků bude kritérium takové: ty se mnou nepiješ — to znamená, že si mě nevážíš, to znamená, že jsi můj nepřítel! Ale jestli piješ — pak jsme spolu přátelé navěky!

A v některých náboženských sektách považovali a dosud považují za hrdinství zabít «nevěřící». A čím více jich zabiješ, — tím, prý, máš větší šanci na to, že se dostaneš do ráje!

Odpudivých příkladů takového druhu je možné vyjmenovat mnoho. Týkají se národnostních a sexuálních predsudků, toho, jak se patří nebo nepatří oblékat atd.

Taková morálka dominuje v masách eticky zvrácených duší, žijících v neustálém hledání objektů pro svoji nenávisť... Ony vtahují do svých řad druhé — mladé a proto poddajné duše, zavlékají je s sebou do pekla...

Ale Bůh vtěleným lidem neustále doporučuje pravý protiklad: milovat, darovat, chovat se něžně a starostlivě jeden k druhému, neodsuzovat, nehněvat se, odpouštět... [2,5,8,9,13,14-18,21]

Někdo se může zeptat: ale proč? Vždyť kdyby očistil Zemi od tamtěch ... pak by se nám všem žilo světleji a radostněji! Bůh, prý, konečně může přijít k nám a udělat nás šťastnými!...

Ale Bůh má na to jiný názor.

On Sám o Sobě hlásá, že On je Láska (1 J 4:8). A doporučuje, abychom se tomu naučili od Něho (Mt 11:29). A abychom se s Ním sblížili — musíme přikročit ke kvalitativní změně sebe sama, přibližovat se v tom k Němu — Etalonu (Vzoru) Dokonalosti! (Jk 4:8)

A On je také ještě Klid a mezní Zjemnělost — a doporučuje i nám, abychom se tomu také učili [8—13,18].

On nám také říká o CELISTVOSTI Absolutna, doporučuje nám vlévat se do té CELISTVOSTI a žít v ta-

kových stavech vědomí, které nás přivykají ke sjednocení, splynutí s Ním, a ne k rozdělení.

Vždyť jak by bylo možné vejít ve Splynutí s Ním, pokud bychom si přivykli říkat vždy všem a na všechno «ne»?¹⁹

Naopak je důležité se učit umění SPLÝVAT V LÁSCĚ — abychom, ve výsledku, dokázali splynout se svým Hlavním Milovaným!

Symbolem lásky a splynutí je «ano», a ne «ne».

A bylo by možné se upřímně (a ne jen v slovech) zamilovat do Tvůrce, pokud bychom se ještě nenaučili ani zamilovat se do lidí?

Bylo by také možné očekávat odpovídající něžnost a lásku od Tvůrce, pokud bychom neuměli milovat Jeho Stvoření a nebyli opatrní a starostliví ve vztahu k přírodě jako celku i konkrétním vtěleným bytostem: rostlinám, zvířatům, lidem?

* * *

Bůh přikázal lidem NEZABÍJET (Exodus 20:13), nepoužívat k jídlu těla bytostí, ve kterých vidíme krev (Genesis 9:4; také [9]). Ale kolik lidí se řídí těmito příkázáními? A kvůli jejich neplnění trpí zatížením svých osudů: nemocemi a neschopností postupovat po Cestě k Tvůrci.

... Každému z nás je zapotřebí neustále přemýšlet o tom, jakým nebo jakou mě chce vidět Bůh? A je třeba poslouchat i to, co o tom říkají druzí lidé. Ale za těmi domněnkami lidí se musíme naučit vidět a slyšet Vůli Tvůrce.

¹⁹ Z těchto slov nicméně nevyplývá, že jsme povinni říkat po každé «ano» lidem hříchu. Je potřebné v sobě rozvíjet schopnost rozlišení: co nás vede k Bohu — a co k pecku, tj. k oddělení od Boha.

**Zamyslíme se: proč Ježíš radil, abychom nežádali zpátky, co nám bylo ukradeno a dokonce dali lupiči ještě přídavek nad to, co nám chtěl vzít, a tomu, kdo nás udeří do tváře, ještě nastavili druhou tvář (Mt 5:39-42)? Ježíš nám to radil kvůli tomu, abychom se učili nevycházet za žádných okolností ze stavu lásky. Vždyť jakákoliv vystoupení z tohoto stavu vědomí — nás od-
dalují od Tvůrce!**

Rozvinutí v sobě schopnosti sladovat se s krásou přírody a s nejlepšími uměleckými díly, kontrola nad svou emocionální sférou, chování a veškerý způsob života založený na klidu a zářivém laskavém vztahu ke všemu živému — vtělenému i nevtělenému — tohle nás bude připravovat k výstupu na výšiny Dokonalosti!

A poté bude principiální etapou na tomto výstupu ovládnutí systému psychické autoregulace, který jsme vypracovali [9 a další].

Tento systém zahrnuje také pročištění a rozvoj základních energostruktur organismu (čaker a meridiánů): vždyť z těla znečištěného hrubými energiemi, vzniklými především od vlastních hrubých emocí a od nesprávně znečišťující stravy, — není možné se sladovat s Božskou Jemností Svatých Duchů a Tvůrce!

Druhý důležitý důraz v daném systému tréninků dáváme na rozvoj duchovního srdce [1-18,21].

Duchovní srdce — to je část duše, která započíná svůj rozvoj v hrudní čakře anáhatě.

Čakra sama je emociogenní zóna emocionálně-volní sféry, která odpovídá za produkci emocí lásky. Jednoduché přemístění koncentrace vědomí do této čakry vede ke zbavení se hrubých stavů vědomí, k odbourání patogenních myšlenkových dominant — a k přechodu do čistých, zářivých variací lásky.

Ale vědomí disponuje nejen schopností ke kvalitativní přeměně, ale i ke kvantitativnímu růstu.

Takovým způsobem je možné sebe pěstovat (nechat vyrůst) v hrubých stavech — a zaručeně se pak stát obyvatelem pekla.

Nebo je také možné vyrůst duchovním srdcem — a to dovoluje přeměnit se, zjemňovat se a zvětšovat rozměrově, až se staneme ohromnými duchovními srdci, — a pak začínáme bezprostředně vidět Sváté Duchy, a poté i Tvůrce v Jeho Příbytku, stýkat se s Nimi natolik snadno a dokonce ještě snadněji, nežli jsme to dělali s lidmi, kteří jsou nám nejbližší... Můžeme se dokonce pokoušet objímat Nekonečného Tvůrce, ponořovat se do Něho a rozprostírat v Něm svoje milující Ruce Vědomí, vycházející z ohromného Duchovního Srdce... A poté už se do Něho ponořujeme lehce vcelku²⁰, splýváme s Ním, stáváme se Jím.

Ale co dále? — Dále se musíme učit konat z Něho, učit se tomu u Svatých Duchů — Těch, Kteří do Něho vešli dříve.

* * *

Taková úroveň kontaktů s Prvotním Vědomím a Jeho Představitelem dovoluje Dosáhnuvším, to znamená těm, kteří už prošli celou tuto Cestu, s jistotou hodnotit všechny varianty pokusů duchovních inovací, prováděné druhými hledači Cesty, pomáhat jim vyvarovat se chyb²¹, a také přímo předávat lidem Vůli Tvůrce, Jeho Učení.

Ale prosím vás, abyste neupadali do toho chybování mnohých, že Bůh bude pomáhat — přes takové

²⁰ Vcelku — tj., společně se vším nejlepším z ostatních dantiánů. Pro osvojení toho existují také speciální techniky.

²¹ Konkrétně je třeba zdůraznit, že všechny reálné úspěchy na duchovní Cestě se dosahují bez používání preparátů, nazývaných narkotiky. Meditativní práce se musí dít v úplně zdravé mysli a bez poškozování orgánů svého těla, jako je mozek, játra, ledviny a další.

**Prostředníky nebo přímo — komusi v jeho nebo jejich
zištných přáních! Vždyť Bůh — vůbec není sluha lidí!
To právě lidé se musejí stát sluhy Boha!**

**Ve vztahu k lidem — zájem Boha spočívá v tom,
aby se správně rozvíjeli, duchovně rostli. A On je při-
praven «bavit se» s lidmi výlučně na toto téma. Ja-
ko příklad může sloužit i Jím darovaná metodologie
Přímé Cesty duchovního zdokonalování, a Božskými
Učiteli — Svatými Duchy vyprávěné — Jejich biografie
[8], vykreslující konkrétní varianty postupu po Cestě k
Tvůrci — varianty, ze kterých si teď může vybrat kaž-
dý tu nevhodnější pro sebe.**

**Zištná přání nejsou slučitelná s duchovní Cestou!
A vůbec nemůžou mít místo ve vzájemných vztazích s
Bohem. Je to tak proto (ale nejen proto), že rozdělují
člověka a Boha, staví lidské «já» proti Němu.**

**Ten, kdo se přibližuje k Dokonalosti, slouží — be-
ze zbytku — Bohu, a ne sobě! Jeho služba je obětová-
ní! Vždyť «jako oběť Bohu» nemá smysl přinášet cizí
životy, jako to dělali a dělají adeпти primitivních sekt,
— ale právě svůj život!**

**A tehdy, — když přinesl jako oběť svoje osobní
zájmy a svoje osobní «já», se člověk vlévá do Velkého
«Já» Prvotního!**

* * *

**Takže, nejdůležitější na duchovní Cestě — to je
rozvoj duchovního srdce, to bude také prospěšné a
zcela adekvátní pro všechny lidi, včetně dětí. Pro kaž-
dého je také nezbytné naučit se a snažit se uskuteč-
ňovat etické principy, ukládané nám Bohem. Ale zde
je nutná věková diferenciacce. Tak, pokud budeme učit
děti bez odmluvy «nastavovat druhou tvář», pak to
zmenšuje jejich šance rozvinout silový aspekt duše,
bez kterého na duchovní Cestě neobstojí.**

Člověk se na počátku musí naučit bojovat, rozvíjet také prostřednictvím toho svoji sílu vůle, odhodlanost, a teprve potom bude vhodné, aby přijal za své všechny rady Boha: vždyť ony se vztahují na dospělé lidi!

A ještě něco: velmi důležité je všemi možnými způsoby rozvíjet intelekt! Vždyť bez rozvinutého intelektu není možné ani plnocenně pochopit a převést do života etické principy, ukládané nám Bohem. A už tím více je právě potřebná velmi vysoká intelektuální schopnost, aby bylo možné poznávat mnohorozměrnou strukturu Absolutna a poté ji bez nebezpečí pro svoje psychické zdraví prakticky zkoumat a osvojovat si ji.

Je možné tvrdit, že to, nakolik dokáže postoupit konkrétní člověk na duchovní Cestě v přehledném úseku jeho života, určuje především úroveň jeho intelektuálního rozvoje.

Daleko ne všem se podaří projít právě rychle celou vyličenou Cestu. Ale pokusit se udělat pro to všechno, co je možné, — to je přímý smysl.

Vždyť, konkrétně, právě tak si vytváříme pro sebe příznivou karmu (osud) — a život se tím stává stále zářivějším, šťastnějším! A čím více stihneme projít v současnosti, — tím méně přece zbude projít v budoucnosti!

«Třetí oko» a «Slunce Boha»

Úvahy o potencionální existenci «třetího oka», které může být «otevřeno» za pomoci speciálních technik, což dovoluje získat jasnovidnost, — se poprvé objevily, jak se zdá, díky jednomu z dávných vyprávění Krišny, zachycenému v Bhagavadgítě [8,11]:

8:9. Kdo zná všechno o Věčném Všudpřítomném Vládci světa, o Tom, Kdo je jemnější než nejjemnější, o Základu všeho, nemajícím formu, zářícím jako slunce v temnotě,

8:10. kdo se v čase odchodu neodklání myslí a láskou, přebývá v Józe (tj. ve Splynutí s Išvarou — Bohem Otcem, Tvůrcem, Prvotním Vědomím), kdo také OTEVÍRÁ PRŮCHOD ENERGIE MEZI BRVAMI — ten dosahuje Nejvyššího Božského Ducha!

8:11. Tuto Cestu, kterou vědoucí nazývají Cestou do Nepomíjícího, po které se snaží jít duchovně usilující prostřednictvím sebeovládání a osvobození od vášní, kterou jdou bráhmačárijové, — ti stručně vysvětlím.

8:12. Kdo zamkne brány těla (tj. smyslové orgány), uzavře mysl do srdce, k Nejvyššímu zaměří Átman a upevní se nepohnutě v Józe,

8:13. bude vykonávat mantru Bráhmana ÓM a uvědomovat si Mne, pak kdokoli, opouštěje tělo, dosáhne Nejvyššího Cíle.

A následně velmi mnozí lidé, přilákáni cílem dosažení jasnovidnosti, ale zároveň nechápající podstatu Božího Učení, se věnovali sebemrzačení koncentrováním v bodě mezi obočím... To vedlo prvotně k aktivaci jedné z nejhrubších čakr — ádžni. A jako následek postupný vznik «ostrého», «pronikavého» nepříjemného pohledu a zhrubnutí celého vědomí... Více než to: čakra ádžňa (její název, mimochodem, má v překladu smysl «nemoudrá», tj. jednoduše «hloupá») — to je přece ohnisko lidského «nižšího já»! Proto koncentrace v ní vyvolává urychlený růst egocentrizmu — jako protipól realizace Bohocentrizmu, nezbytného na duchovní Cestě... Tak se lidé vydávají na opačnou stranu od Dokonalosti...

Ale o Dokonalost je třeba usilovat úplně jinými metodami! Je to — rozvoj sebe jako duchovního srdce, jako lásky! O tom nám říkal nejen Krišna, ale i všichni ostatní Božští Učitelé (viz v [8])!

Ostatně, vždyť přece i na základě uvedeného krátkého úryvku z Bhagavadgíty je možné uvidět, že vůbec není radno začínat svoje duchovní úsilí koncentrací v čakře hlavy!

Podívejme se: o čem zde mluvil Krišna:

Je třeba:

- a) poznat všechno o Išvarovi, Který je právě nejjemnější formou vědomí — ze všech existujících,**
- b) naučit se vidět Ho, také, v podobě Božského Slunce,**
- c) umět už žít koncentrací vědomí v Átmanu,**
- d) přebývat ve Splynutí s Išvarou,**
- e) umět žít s myslí, fungující ne v hlavě svého materiálního těla, ale v rozvinutém duchovním srdci, které začíná svůj růst z pročištěné a rozvinuté hrudní čakry anáhaty,**
- f) být osvobozenými od připoutanosti k pozemským vášním.**

Opakuji, že obyčejná koncentrace nepročištěným a hrubým vědomím v čakře ádžně vede pouze k narůstání hrubosti celého vědomí (duše) a růstu egocentrizmu. Ale Cesta k poznání Išvary — je právě protichůdná: ona spočívá, především, v rozvoji sebe jako lásky a zjemnělosti! Bez rozvinutí těchto dvou vlastností v sobě není možné poznat Boha a vejít do Splynutí s Ním. Přičemž získat vyjmenované vlastnosti nelze bez usilovné práce na úplném pročištění a principiálním zvětšení duchovního srdce (podrobněji — v [9 a dalších]).

S čakrou ádžňou je skutečně potřebné pracovat. Ale — úplně jinými metodami: ne jednoduchou kon-

centrací v ní a pokusy dívání se skrz bod mezi obočím. Mimochodem, co je to, ten bod? To je — střed «okna» čakry ádžni. Ale «okno» samotné zaujímá celou lebku, oči a oblast nosu. A tohle «okno» opravdu musí být «otevřeno» a pročištěno — spolu s celou čakrou. (To samé musíme udělat i se všemi ostatními čakrami a jejich «okny»).

Jak? Počáteční praktické techniky jsou popsány, také, v knize [9]. Ale završení této práce se uskutečňuje Ohněm «Božského Slunce» («Slunce Boha»).

«Slunce Boha» — to je, podle slov Ježíše Krista [19], viditelná (očima duše rozvinuté jako duchovní srdce) struktura, rozměrově tisícinásobně převyšující obyčejný kotouč Slunce námi viditelný na obloze. «Slunce Boha» se objevuje v místě výstupu z Příbytku Išvary do světa Stvoření — každého z takových největších Božských Učitelů, jako je Krišna, Ježíš, Satja Sai, Adler, Surja, Sarkar, Lada, Jamamata, Igl a Druzí (viz [8]).

Aby bylo možné pročistit ádžňu a její «okno», je třeba se naučit nejen vidět «Slunce Boha», ale i vstupovat vědomím do Něho, splývat s Ním, přistupovat Jeho Ohněm ke svému materiálnímu tělu, vstoupit zezadu do anáhaty, vystoupit po středním meridianu do ádžni — a poté se vylévat proudem Božského Ohně z ní dopředu.

Ale jak se tomu naučit? Jediná možnost je — směřovat po těch principiálních metodologických stupních, které jsou popsány v knize [9].

A co nám to přinese? Kromě úplného odstranění všech defektů v těle na cestě procházení Ohně, nám to přinese také úplnou čistotu myšlení.

Ale další podobná práce s Božským Ohněm v závislosti na celém těle — může přinést přeměnu veškeré energie, tvořící hmotu těla, a možnost libovolně ovládat jak ji, tak i hmotu jiných objektů.

* * *

Tak co: provádění Ohně skrz ádžňu — je to «otevření třetího oka»?

Není!

Jde o to, že se opravdové «třetí oko» vlastně vůbec nenachází v ádžňě, ale v jiné čakře — anáhatě!

Pokud člověk rozvíjí sebe jako duchovní srdce, pak taková duše získává orgán zraku, schopný vidět v jemnějších prostorových dimenzích (lokách, eonech). To znamená, že takový duchovní adept se stává schopným snadno vidět především Svaté Duchy — konkrétní Božské Učitele pro každého z nás! Bůh — v těchto Jeho Projevech — se stává viditelným natolik zřetelně, jako když vidíme hmotné objekty obyčejnými očima našich hmotných těl!

A je třeba se vynasnažit Božským Ohněm, vytvářeným už samotným duchovně Usilujícím, «spálit» ve svém těle všechno, co vyhlíží více hmotným, nežli tento plamen. Potom se nejen vědomí (duše) stává postupně Božským, ale i tělo.

To také je, mimochodem, stejný «vnitřní oheň» (the Fire from within), o Kterém Juan Matus (don Juan) vyprávěl Carlosu Castanedovi [22].

Ale začínat je třeba, opakuji, rozvíjením sebe jako duchovního srdce, skutečného orgánu té lásky, kterou se můžeme naučit milovat zpočátku Stvoření, a potom i Tvůrce.

Krišna o tom mluvil takhle:

11:54. ... Jenom Lásce je dáno Mně nazírat v mojí utajené Podstatě a splynout se Mnou!

13:10-11. ... Neochvějná a čistá láska ke Mně... — to je přiznáno za opravdové.

12:14. ... Usilující ke Sjednocení se Mnou, dosahující s rozhodností Átman, věnující Mně rozum i vědomí — takový Mě milující učedník je Mně drahý.

12:20. ... Všichni..., pro které jsem Já — Nejvyšší Cíl, — ... jsou Mně drazí nade všechno!

Takže si myslím, že za získání takových «třetích očí» musíme všichni bojovat! Nemám pravdu?

Dharma, Dharmakája, Nirodhi, Nirvána

Termín *dharma* má dva shodné významy: *zákon bytí a předurčení*.

O dharmě můžeme mluvit jako o osobním předurčení konkrétního člověka, i jako o Všeobecném Věčném Zákoně Evoluce a našeho bytí (Sanatana Dharma v sanskrtu). Je samozřejmé, že plnohodnotně pochopit individuální dharmu je možné jenom na základě pochopení dharmy všeobecné. Proto teď v krátkosti prozkoumáme základy znalostí o Sanatana Dharmě.

V neohraničeném vesmírném prostoru existuje Jednotná Makrobytosť, nazývaná Absolutnem. Je mnohorozměrná, to znamená, že existuje současně v několika prostorových dimenzích, nazývaných v sanskrtu loky, nebo řecky eony.

Jeho hlavní Podstatou je Prvotní Vědomí, které lidé označují — v různých jazycích — také jako Išvaru, Tvůrce, Alláha, Tao, Boha Otce atd. Prvotní Vědomí je «Srdcem Absolutna» — to znamená Hlavní Částí Absolutna. Ono existuje v nejvyšší, nejjemnější prostorové dimenzi, kterou také nazývají Příbytkem Tvůrce.

Absolutno se nachází v nepřetržitém procesu Svého dalšího rozvoje, v neustálém evolučním vývoji.

Právě kvůli tomu Prvotní Vědomí vytváří ze zásob protomaterie (protoprakriti), které existují ve vesmíru, ostrůvky materiálního světa (prakriti). Na tyto ostrův-

ky usidluje — kvůli jejich rozvoji — počátky individuálních duší, které tam procházejí stupni růstu v postupně stále složitějších materiálních tělech různých biologických druhů: od nejjednodušších a nejmenších — přes stádia vtělení do rostlinných a živočišných těl — až ke vtělením do těl lidských.

Smysl toho všeho spočívá v tom, aby se ty individuální duše rozvinuly do té úrovně, aby se staly hodnými vlít se do Prvotního Vědomí a obohatit ho samy sebou. A je samozřejmé, že něco takového se stává možným právě jen po mnohých úspěšných lidských vtěleních.

Prvotní Vědomí je Jednota Množství Dosáhnuvších Jej. Přičemž tento proces doplňování Prvotního Vědomí pokračuje věčně. Probíhá i v současnosti.²²

Podotýkám, že na každé planetě, obydlené vtělenými bytostmi, probíhají dva souběžné procesy evoluce: a) evoluce organických těl, používaných pro vtělování duší do nich, a b) evoluce vtělených duší. Přičemž oba tyto procesy jsou řízeny Prvotním Vědomím — prostřednictvím zastupujících Ho Svatých Duchů.

Rychlost evolučního vývoje v lidském stádiu rozvoje je ve značné míře určována samotným konkrétním člověkem. Každému z nás, lidí, je poskytnuta svoboda vůle — právo výběru svojí cesty: k Dokonalosti Prvotního Vědomí, nebo na opačnou stranu, k peklu — «smetišti» Evolučního Procesu.

Ale jak se máme do tohoto Evolučního Procesu co nejúspěšněji «zapsat»?

Tuto otázku můžeme zformulovat i jinak, aby se odpověď stala více zjevnou: jak se máme stát Dokonalými, z čeho se skládá Dokonalost?

Prozkoumejme: jakými vlastnostmi disponuje Etalon (Vzor) Dokonalosti — Prvotní Vědomí?

²² O tom je možné si přečíst, konkrétně, v Evangelii osobního Učedníka Ježíše Krista — Filipa [8].

Ono je mezně jemná (jako protiváha hrubosti) forma vědomí a Ono je ohromné!

Proto musíme začít tím, abychom se naučili žít v jemných a nejjemnějších emocionálních stavech. Vždyť emoce — to také jsou naše stavy jako individuálních vědomí (duší)!

Pokud si během života na Zemi přivykneme na jemné emoce, ocitneme se po opuštění těl mezi samými takovými dušemi, přičemž, minimálně, v ráji.

Pokud si ale přivykneme na pobyt v emocionální hrubosti, programujeme se do pekla — pro život také mezi sobě podobnými.

Ale náš konečný cíl je — usídlit se v Příbytku prvotního Vědomí v nekonečných Objetích Vzájemného Splynutí s ostatními Svatými Duchy. Takovým způsobem Je nejen doplňujeme tím nejlepším, co jsme v sobě nahromadili, ale také získáváme možnost pomáhat druhým bytostem v evolučním vývoji z pozice vlastní Vyšší Dokonalosti.

Abychom si my, lidé, snadněji osvojovali zjemnělost vědomí, byly nám Představiteli Prvotního Vědomí oznámeny patřičné principy života, nazývané *příkázání*. V nich se také nacházejí doporučení žít bez záporných emocí (podrobněji o tom — v [2,8-10,13-18,21]). Nejúplnější výčet takových příkázání nám byl poskytnut prostřednictvím Ježíše Krista a Satja Sai. Podotýkám také, že plnohodnotné osvojení uvedených principů není možné bez ovládnutí techniky psychické autoregulace [9].²³

Je také nutné pochopit, že rozhodujícím faktorem na Cestě k Dokonalosti je úroveň intelektuálního rozvoje konkrétního člověka. Vždyť bez ní není ani možné obsáhnout podstatu Vesmírného Evolučního Procesu

²³ Ke všem těmto tématům také nabízíme instruktážní filmy, jejichž seznam je na konci knihy.

a dokonce ani pochopit smysl konkrétních Božských přikázání!

Ve spojitosti s řečeným uvidíme i příčinu vzniku tak početných náboženských zvráceností, dominujících na naší planetě. K nim je možné přiřadit i «bohotvorbu», i podřizování věřících různým údajně náboženským «pravidlům»: jaký oděv se sluší nosit, jaké stereotypní modlitby nahlas číst, jaké «náboženské» pohyby těla se sluší provádět atd. A tohle všechno častokrát zaměňuje a vytěsňuje opravdová úsilí o zdokonalování sama sebe!

Intelektuální rozvoj — to je ten aspekt zdokonalování, který probíhá nejpomaleji a nejobtížněji, ve srovnání s aspektem silovým a s aspekty emocionálními. A je nutné chápat, že lidi, kteří mají v intelektuálním směru daleko k Dokonalosti, není radno zapojovat do složitých metodik práce na rozvíjení vědomí. To se vztahuje, v první řadě, na lidi mladé — jak ontogeneticky (tj. v mezích daného vtělení), tak psychogeneticky (tj. na cestě evoluce dané konkrétní duše) [5-11].

Přitom je nutné brát v úvahu, že jedním z parametrů hodnocení intelektuální části člověka je tvůrčí schopnost rozumu.

Co je tedy nutné dělat pro to, abychom maximálně efektivně rozvíjeli svůj intelekt? Odpověď je jednoduchá: učit se všechno to, co se nám může hodit na duchovní Cestě! Patří sem znalosti z medicíny, biologie, filozofie, etnografie, různých druhů umění, geologie, fyziky atd.

* * *

Dharmakája — to je «tělo Cesty». V tomto případě nemluvíme o našich obvyklých materiálních tělech, ale o vypěstování nových nemateriálních těl z energií individuálních vědomí — abychom v nich překonali Cestu

ze stavu «obyčejného» člověka — k duchovní Dokonalosti a Splnutí s Prvotním Vědomím.

Duše (v obecném chápání) se v sanskrtu označuje slovem *dživa*.

Ale existuje i jiné slovo: *buddhi*, používané pro označování duše, rozvíjené metodami buddhijógy. Vidíme také, že stejný slovní základ, jako *buddhi*, má i termín *Buddha*. Označují jím Toho, Kdo dosáhl Dokonalosti prostřednictvím buddhijógy. Dá se říci, že buddhijóga (o které, mimochodem, mluvil právě Krišna v Bhagavadgítě [8,11] — to také je souhrn poznatků a metod rozvoje dharmakáji. Ale samotné slovo *dharmakája* je úplným nebo neúplným synonymem (v závislosti na tom, jaký smysl přikládají tomu termínu v těch nebo jiných duchovních školách) — slova *buddhi*.

Jaká je metodologie buddhijógy? Počáteční osnovou této metodologie je rozvíjení *duchovního srdce* — energostruktury, formující se zpočátku v čakře anáhatě (středním dantianu), a později existující, rozvíjející se a fungující už za hranicemi materiálního těla člověka.

Přitom je důležité poukázat na to, že připravovat se na osvojení uvedené ohromné etapy svého rozvoje je úplně bezpečné a dává výborné výsledky ve všech směrech — konkrétně všem lidem, nezávisle na vzrůstu jejich těl a duší. Mluvíme o «otevření», pročištění anáhaty, o umění žít v ní, vnímat z ní informaci, přicházející z vnějšího světa, a také reagovat na tu informaci. Protože tato čakra je odpovědná za produkci veškerého spektra emocí lásky. O tom se může přesvědčit každý sám: žádné špatné myšlenky a emoce (typu rozlobení a jiných forem hněvu) vedoucí ke zhrubnutí vědomí — nevznikají, pokud se nacházíme vědomími v anáhatách!

Jsme-li v anáhatě, můžeme prožívat jenom emoce lásky: něžnou a starostlivou laskavost, vděčnost, nadšení, úctu atd.

Ti, kteří ovládli — prostřednictvím techniky psychické autoregulace — to, co bylo řečeno, se také dokážou vyhnout spoustě nesprávných myšlenek a skutků, vyplývajících z pravděpodobných hrubých emocionálních stavů a vedoucích ke špatným karmickým následkům.

Lidé, kteří dosáhli stability v anáhatních stavech vědomí, dokonce i pokud v tomto vtělení nedokážou dosáhnout Splynutí s Prvotním Vědomím, — se do příštího vtělení stávají obyvateli ráje. A následující vtělení pro ně bude nejpříznivějším ve všech směrech, včetně podmínek pro pokračování úspěšného duchovního zdokonalování.

... Ale jak rozvíjet dharmakáji?

Na této cestě se musíme naučit:

1. Plně, veškerým vědomím, «proniknout» do čakry anáhaty a dívat se z ní, nejen vpřed, ale do všech šesti směrů, hlavně dozadu.

2. Rozšiřovat se duchovním srdcem za hranice těla. Pomoci v tom mohou techniky zaplňování sebou (jako vědomím) zpočátku «kokonů» pro to vhodných stromů, prostorů nad velkými vodními plochami, nad písečnými pouštěmi, prostory otevírající ze z vrcholků hor. Potom, pokud praktikující dosáhli patřičné úrovně zjemnělosti vědomí, je možné přejít ke Splynutí se Svatými Duchy v Jejich Mahádublech. Důležité jsou také tréninky v zaplňování sebou prostorů, otevírajících se v lokách protoprakriti a protopuruši [9]. Mechanizmem Splynutí s Bráhmanickými Projevy Prvotního Vědomí (Svatými Duchy) je schopnost odstranění svého nižšího «já» a jeho nahrazení «nejá», o čemž budeme mluvit níže.

3. Připojit k rozvíjenému duchovnímu srdci všechno hodnotné, co je nashromážděno v ostatních dantianech, včetně silového a intelektuálního potenciálu. Pro to se na jedné z etap výstavby dharmakáji věnu-

je pozornost její konstrukci z analogických čakr za hranicemi hmotného těla. Dharmakája se na začátku tohoto procesu staví ve formě «piliře» vzájemně spojených čakr, přičemž čtyři vrchní částečně zůstávají v těle a tři spodní prodlužují tento sloup dozadu a dolů vzhledem k tělu. Ale dělá se to zásadně v jiném měřítku: ty čakry se musejí stát ohromnými. Rozvinutá dharmakája představuje strukturu mnohakilometrových rozměrů (a je pochopitelné, že «dorůst» vědomím do takových rozměrů rychle — je nemožné: na to jsou potřebné roky intenzivní práce na sobě). Hodnotné struktury vrchního dantianu se přenášejí do dharmakáji jiným způsobem²⁴.

4. Efektivně konat rukama dharmakáji, což je důležité jak pro přemísťování v mnohorozměrném prostoru, tak i pro přetvářející vlivy na své materiální tělo a jiné objekty.

5. Žít a jednat ve stavu vlastního Mahádublu daleko za hranicemi svého materiálního těla.

6. Je žádoucí vytvořit ne jednu, ale dvě dharmakáji: pravou a levou: hodí se to zejména pro poznávání Paramátmanu. Další úsilí je radno zaměřit na Splynutí s Prvotním Vědomím a upevnění tohoto Splynutí, a také na pomoc na této Cestě druhým toho hodným.

* * *

Osvojení *Nirodhi* — to je «spálení», zničení svého nižšího «já» za účelem Splynutí s Vyšším «Já» (Átmanem a poté Paramátmanem), existujícím ve vyšších prostorových dimenzích. Bez pochopení Nirodhi není možné dosáhnout Vyšší Nirvány, spočívající ve stabilním Splynutí s Prvotním Vědomím.

Vždyť takovým Splynutím je míněno konkrétně vlévání malého lidského vědomí (jakkoliv by se zdálo

²⁴ Podrobněji jsme o tom mluvili ve filmu 'Kundalíní-jóga'.

být velkým, pokud se díváme z počátečního bodu Cesty) — do rozměrově nekonečného Vesmírného Oceánu Prvotního Vědomí. A splynout s tím Oceánem — to znamená utonout a zmizet v Něm!²⁵ Jenom tak je možné stát se Jím!

Proto se musíme naučit ztrácet se svým «já» a přecházet do stavu «nejá». Při tom individuální vědomí praktikujícího přechází do úplného splnutí s Vědomím, které ho obklopuje. Technika dovolující toho dosáhnout se nazývá *totální recipocita*.²⁶

Zpočátku je třeba se to naučit v jedné z jemných lok — teprve potom se to podaří osvojit i v loce Prvotního vědomí. Je důležité vzít v úvahu, že to, co bylo řečeno, nemůže být dosaženo jinak, nežli těmi strukturami duchovního srdce, které mají základnu v rozvinutém duchovním srdci. Jiné možnosti neexistují.

Přípravnými prvky zdokonalování, dovolujícími osvojit si Nirodhi, jsou exoterické elementární návyky eticky odpovídajícího chování, předkládané nám Představiteli Prvotního Vědomí. A Oni nám radili, abychom se snažili osvobodit od takových projevů egocentrizmu jako je závist, touha přisvojovat si cizí, žárlivost, schopnost urážet se, mstít se, chlubit se, projevovat marnivost a různé další varianty zveličování sama sebe a samochvály. Podotýkám, že všechny vyjmenované emocionální stavy mohou vznikat jenom v čakře hlavy ádžně, ale nikdy — v anáhatě.

Pokorná moudrost, rozvinutá v sobě (pokorné pocíťování sama sebe při různých variantách vychovávání mne mým Hlavním Učitelem — Prvotním Vědomím), plus «totální recipocita» — dovolují osvojit si

²⁵ Jenom pokud se upevníme v takovém Splnutí, budeme potom moci znovuvytvářet Svoji — teď už Božskou — Individualitu, vycházející z Prvotního Vědomí, ale v tom samém čase zůstávající neoddělitelně slitou s Ním základní Částí Sebe.

²⁶ Je demonstrována v našem filmu 'Advaita-jóga'.

Bohocentrismus, který je v protikladu lidskému egocentrismu. Střed **sebepocit'ování** takového duchovně usilujícího se mnohem snadněji a přirozeněji přemisťuje do «Srdce Absolutna», a on teď reálně pocit'uje celý totální Evoluční Proud postupu vědomí v hranicích Absolutna! Vlívá se do tohoto Proudu, splývá s ním, pocit'uje sama sebe — jím!

Pobyť v Proudu dovoluje duchovně usilujícímu získat úplnou realizaci principu, který doporučuje milovat ostatní evolučně se vyvíjející bytosti — jako sama sebe a dokonce více, nežli sebe. Prospěch, závist, soupeření — takové emoce a myšlenky teď už nemohou ani letmo vznikat. Já jsem teď — jenom součást Proudu Evoluce, a neexistuje pro mě rozdíl v tom, kdo rychleji dorazí do Cíle; pomáhám všem, čím mohu, včetně těch bytostí, které se pohybují větší rychlostí, nežli já!

* * *

Termínem **Nirvána** se označuje stav Splynutí s Božským Vědomím.

Krišna [8,11] poukazoval na tři varianty takového Splynutí: a) Nirvánu v Bráhmanu (konkrétně — Splynutí se Svatými Duchy v Jejich gigantických Formách — Mahádublech, které nám nabízejí), b) Nirvánu v Išvarovi (Prvotním Vědomí, «Srdci Absolutna») a c) Nirvánu ve formě Splynutí s celým Absolutnem.

Ale je možné rozlišovat také takové dva Nirvánické stavy, jako a) statický a b) dynamický.

Jeden ze dvou projevů druhého je činnost ve vztahu ke vtěleným bytostem ve formě Mahádublů. Druhý dynamický stav je **Božský Oheň**.

Tomu, co bylo řečeno, odpovídají dva pozorované stavy Prvotního Vědomí — a) průzračný Klid a b) Ohnivý stav, kdy Část Prvotního Vědomí přechází do stavu zvýšené aktivity.

Duchovně usilující, který dosáhl vyšších forem Nirvány, je schopný se přesvědčovat o existenci daného jevu i svojí vlastní zkušeností: On teď také může přebývat v Blaženém Klidu Prvotního Vědomí, v úplnosti Splynutí v Lásce s ostatními Dosáhnuvšími, — nebo může také přecházet do stavu Božského Ohně při vykonávání určitých druhů činnosti. Ohnivý stav Dosáhnuvšího Nirvány může být využit Jím Samotným, konkrétně, pro přeměny energií, vytvářejících hmotu Jeho vlastního materiálního těla. V důsledku takové práce se objevuje možnost vyjít na čas tělo ze světa hmoty, a potom ho znovu materializovat tam, kde je to nutné. Takovou schopnost demonstroval Ježíš Kristus a také ji ovládali někteří další Božští Učitelé [8].

Božský Oheň nepálí spravedlivé. Ale vzbuzuje hrůzu a je mučivý pro ty, kteří směřují do pekla nebo už se v něm «usídlili». Odtud se objevily legendy o tom, že v pekle pálí hříšníci v ohni a smaží je na pánvích...

Ale buďte ostražití!

V knize [13] jsme mluvili, konkrétně, o tom, jak lidé překrucují Boží Učení. Takové věci se děly dříve, dějí se i v současnosti.

Jednou z příčin, vedoucích k takovému překrucování, je v současné době nekompetentnost překladatelů. Až téměř k nepoznání byly takovým způsobem překrouceny texty Bhagavadgíty a TaoTe Ting. A v současnosti je to samé možné pozorovat u překladů některých knih Satja Sai (a knih o NĚm).

Proto musíme, bohužel, vyzvat čtenáře k ostražitosti při čtení těchto knih; zvláště se to týká překladů některých termínů.¹

Například, někteří překladatelé, zcela vzdálení schopnosti vnímat to, co někdy vykládal Satja Sai, «vymudrovali» přeložit slovo *buddhi* — jako «intelekt» — v protikladu k rozumu (*manasu*). Zdálo se to jakoby logické (z čistě vnějšího bodu pohledu): lidé mají malý rozum — ale může být vyvinut velký rozum, *intelekt!*...

Ale vždyť, v podstatě, taková chyba překladu úplně «odstraňuje» ohromný metodologický význam tématu rozvíjení buddhi, a dokonce veškeré buddhijógy! Co prospěšného si můžou čtenáři vybrat pro svůj rozvoj — pokud budou číst o srovnávání rozumu a intelektu ? — Nic!

Ale spousta z nich se bude chlubit sama před sebou a domýšlivě si pomyslí: já mám, prý, — velký rozum, intelekt! A mají...

... Ale skutečně dramatické následky měly právě tak nekompetentní pokusy překladu slova *Átman*. Tento termín doslovně znamená «ne-tma», tj. Božským Světlem zářící Hlavní Podstata každého člověka, Která se mu nabízí, aby ji poznal, proto aby poté splynul s Paramátmanem — Prvotním Vědomím, Tvůrcem.

Ale někteří překladatelé do angličtiny, kteří neměli ani ponětí o vyšších stupních metodologie duchovního zdokonalování, místo toho, aby nechali jim nesrozumitelný termín bez překladu (tj. napsali jednoduše *Átman*), začali tohle slovo překládat do angličtiny jako Self (sám, sama, samo). A ti, kteří se potom pokoušeli překládat z angličtiny do ruštiny, zašli v té absurditě ještě dál: Self — znamená Sobectví (Самость)!

Takže, Sám Bůh nám všem doporučuje rozvíjet v sobě Sobectví! Hurá!...

... Překlad se podařil — «přesně naopak»! Vždyť tohle ruské slovo právě znamená něčí nemorální silně přehnané sebehodnocení, domýšlivost, ovládání «nafouklým» «nižším já»!

Ale Bůh nás učí přesně opačnému: zničení v sobě právě toho samého sobectví! Je to absolutně nezbytná podmínka pro poznání svého Átmanu, a také obecně pro jakékoli úspěchy na duchovní Cestě!

... Ti, kdo vytvářeli a vydávali takové nevzdělané překlady, jak se zdá, myslili, že dělají dobrou věc... Ale fakticky vzniklo převrácení Božího Učení do protikladu!

A není překvapivé, že mnozí rozumní lidé, kteří si něco takového přečetli, odvraceli se s rozpaky a dokonce i s odporem od toho «Učení», a ještě ho nazvali nějakou hloupou a škodlivou sektou...

... V sanskrtu je jeden takový termín: *vivéka* — schopnost rozlišení pravdy — a lži.

Rámakrišna nazval jednoho ze svých učedníků Vivékánandou — Blaženým, Ovládnuvším Vivéku.

Na Cestě k Blaženosti, dosahované ve Splynutí s Prvotním Vědomím, je nezbytně nutné osvojit si *vivéku*!

Mnoho zdaru vám všem!

Doporučená literatura (rusky)

1. Антонов В.В. — Новая упанишада: структура Абсолюта и Его познание. “Полюс”, СПб, 1999.
2. Антонов В.В. — Бог говорит. Учебник религии. «Полюс», СПб, 2002.
3. Антонов В.В. (ред.) — Духовное сердце: Путь к Творцу (стихи-медитации и Откровения). «New Atlanteans», Bancroft, 2007.
4. Антонов В.В. — Сексология: развитие и регуляция половой системы. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
5. Антонов В.В. — Как познаётся Бог. Автобиография учёного, изучавшего Бога. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
6. Антонов В.В. (ред.) — Как познаётся Бог. Книга 2. Автобиографии учеников Бога. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
7. Антонов В.В. (ред.) — Духовная работа с детьми. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
8. Антонов В.В. (ред.) — Классика духовной философии и современность. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
9. Антонов В.В. — Экопсихология. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
10. Антонов В.В. — Лесные лекции о высшей йоге. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
11. Антонов В.В. — Бхагавад-Гита с комментариями. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
12. Антонов В.В. — Дао-Дэ-Цзин. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
13. Антонов В.В. — Духовное сердце — Религия Единства. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
14. Зубкова А.Б. — Сказка о царевне Несмеяне и Иване. «New Atlanteans», Bancroft, 2007.

15. Зубкова А.Б. — Добрыня — Былины. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
16. Зубкова А.Б. — Диалоги с Пифагором. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
17. Зубкова А.Б. — Божественные Притчи. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
18. Зубкова А.Б. (сост.) — Книга Родившихся в Свете. Откровения Божественных Атлантов. «New Atlanteans», Bancroft, 2008.
19. Куллен Б. (сост.) — Книга Иисуса. «Полюс», СПб, 1997.
20. Откровенные рассказы странника духовному своему отцу. Казань, 1911.
21. Тёплый А.В. — Книга Воина Духа. «New Atlanteans», 2008.
22. Castaneda C. — The Fire from Within. «Simon and Shuster», N.Y., 1984.

Knihy v českém jazyce

Tjoplyj A.V. — Kniha Vojína Ducha. «New Atlanteans», Bancroft, 2011.

Zubková A.B. — Dobryňa: Byliny. «New Atlanteans», Bancroft, 2011.

Zubková A.B. — Božská podobenství. «New Atlanteans», Bancroft, 2011.

Knihy a materiály je možno objednat nawebových stránkách:

<http://stores.lulu.com/spiritualheart>,

<http://spiritual-art.info>.

S ostatními materiály se můžete také seznámit na webové stránce:

www.swami-center.org.

**Design:
Ekaterina Smirnova.**